

2 Кінцева мета російської влади у політичних кримінальних процесах полягає в дискредитації лідерів кримських татар і кримськотатарського народу загалом

4 Постанова Кабінету Міністрів України «Про деякі питання державних стандартів повної загальної середньої освіти»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 6 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№194 (6808)

ЦИТАТА ДНЯ

ДЕНИС ШМИГАЛЬ:

«Половина медичних закладів уже отримала кошти на виплату підвищених зарплат лікарям за вересень поточного року. Загалом це понад 670 мільйонів гривень».

Прем'єр-міністр про виконання зобов'язань влади перед українськими медиками

Газу вистачить на всіх

ПОЗИТИВНА ТЕНДЕНЦІЯ. Експорт газу до Євросоюзу може розпочати НАК «Нафтогаз України» в разі сприятливої ситуації на європейському ринку. «Цього року наповнення українських газосховищ досягне найвищого рівня за останні десяти років. Відповідно з боку оператора ПСГ ми зробили все необхідне, щоб найближчий опалювальний сезон пройшов без криз. У вітчизняних ПСГ достатньо запасів, щоб не тільки забезпечити теплом українців, а й отримати додатковий дохід від реалізації газу за кордоном», — цитує УНІАН слова генерального директора Укртрансгазу Сергія Переломи.

Обсяг закачування газу у сховища за дев'ять місяців року становить 15,9 млрд куб. м. Це на 6,3% більше, ніж торік. З них резиденти закачали 7,5 млрд кубометрів, що порівняно з минулим роком менше на 42,8%. Та газосховища активно наповнюють нерезиденти: з початку 2020 року вони закачали в ПСГ 8,4 млрд куб. м газу, що в 4,4 раза перевищує торішні показники.

За інформацією Укртрансгазу, з наявних у сховищах майже 28 млрд куб. м газу іноземні трейдери зберігають у режимі «митний склад» 9,7 млрд куб. м, а компанії-резиденти — 1,3 млрд кубів.

ЦИФРА ДНЯ

28,13 млрд м³ становлять запаси природного газу в українських підземних сховищах. Це на 35% більше, ніж торік на цей період

Держава у смартфоні: трансформація активізується

РОЗВИТОК. Україна успішно крокує шляхом цифровізації

Полковника Петра Болбочана увічнили у бронзі

УКРАЇНСЬКІ ГЕРОЇ. На п'єдестал історії повернувся несправедливо забутий талановитий воєначальник, батько війська УНР

Ярослав САДОВИЙ,
«Урядовий кур'єр»

Перший в Україні й світі пам'ятник полковникові Української Народної Республіки Петрові Болбочану

(1883—1919) відкрили 4 жовтня в Києві на вулиці Січових Стрільців навпроти кінотеатру «Київська Русь». На п'єдестал історії повернувся у бронзі несправедливо забутий талановитий воєначаль-

ник, батько війська УНР, якого через політичні інтриги 101 рік тому за наказом головного отамана Симона Петлюри і за рішенням військово-польового суду розстріляли на станції Балин недалеко від

Кам'янця-Подільського. Болбочану тоді виповнилося лише 35 років.

«Петро Болбочан загинув не на полі бою, не від кулі ворога (за голову полковника УНР більшовики давали 50 тисяч

золотих карбованців), а від рук своїх через політичні інтриги», — сказав під час урочистостей Антон Дробович, голова Українського інституту національної пам'яті.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ					
встановлені Національним банком України на 6 жовтня 2020 року					
USD 28.4009	EUR 33.4037	RUB 3.6089	AU 54119.9	AG 682.94	PT 25229.66
за 1 долар США	за 1 євро	за 10 рублів		за 1 трійську унцію	PD 66265.26

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Полковника Петра Болбочана увічнили у бронзі

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Він нагадав, що на цьому місці в радянські часи стояв бюст Станіславу Косіору, організаторові політики геноциду українського народу та масового знищення української інтелігенції.

«Декомунізація триває, тож на цьому місці постають справжні герої України», — зауважив Антон Дробович.

Бронзове погруддя виготовили за три місяці в межах проекту «Українська історія в камені». За словами керівниці проекту Оксани Пономарьової, «Українська історія в камені» — про видатних українців, які в різні періоди долучилися до становлення української держави.

«Мета нашого проекту — створення монументальних скульптур українських історичних постатей різних періодів. Такими скульптурами згодом стануть пам'ятники княгині Ользі в Ізмаїлі й Василю Сліпаку в Києві», — сказала Оксана Пономарьова.

Увічнення Петра Болбочана стало можливим завдяки пожертвам меценатів, небайдужих українців, а також українців з діаспори — Швейцарії, Польщі, Сполучених Штатів Америки, Росії.

Голова історичного клубу «Холодний Яр» автор ідеї пам'ятника Роман Коваль розповів, що на зби-

Пам'ятник Петрові Болбочану — подарунок Києву від громадськості

рання коштів знадобилося трохи більш як місяць. Люди давали по 200, 1000, були і такі, хто пожертвував 50 000 гривень.

«Петро Болбочан був учасником придушення більшовицького січневого повстання 1918 року. Він вигнав більшовиків з Європейської площі (тоді Царської), штурмом узяв Золотоверхий монастир — це була більшовицька фортеця, звільнив Арсенал, Софію Київську. А ми про це нічого не знаємо. І тепер ця людина, яка захищала Київ, повертається в Україну, в Київ», — каже Роман Ко-

валь, автор біографічних книжок про полковника.

Монумент встановили за сприяння київської міської влади, Київзеленбуду та підтримки національно-патріотичних сил «Правого сектору», «Свободи» і «Національного корпусу».

Пам'ятник Петрові Болбочану — подарунок місту Києву від громадськості. Автори монументальної скульптури — Михайло Горловий і Олександр Фурман.

«Я створив пам'ятник разом з Олександром Фурманом людиною, — каже автор скульптури Михайло

Горловий, — яка обстоювала нашу державу. Ми живемо в Україні, звичайно, не такій, якій він хотів. Але якби полковник Болбочан став командувачем української армії в той час, то Україна давно була б квітучою».

Кількома рядками згадаймо про військову доблесть Петра Болбочана. У січні 1918 року він сформував Республіканський курінь, згодом цей військовий підрозділ реорганізували у 2-й Запорізький піший курінь. «Запорожці» Петра Болбочана стали од-

ним з найбільш боєздатних з'єднань армії УНР. Болбочанівці відіграли ключову роль у визволенні Києва в лютому 1918-го та Лівобережжя й Південно-Східної України. Дивізія під командуванням Петра Болбочана у квітні 1918 року здійснила головний подвиг в ім'я України, розбивши на Перекопі війська більшовицької Росії й увірвавшись у Крим, взяла Джанкою, Сімферополь і Бахчисарай.

Це була перша велика перемога Армії УНР над більшовиками, під впливом якої командував Чорноморсько-го флоту Росії адмірал Михайло Саблін 29 квітня 1918

року о 16:00 годині віддав наказ: «Флоту підняти український прапор», а Центральній Раді в Києві телеграфував: «Сього числа Севастопольська фортеця і флот підняли український прапор. Командувати флотом приступив адмірал Саблін».

Далекосяжні плани Петра Болбочана звели нанівець німецькі війська, що зайшли в Україну й Росію згідно з Брестським миром 1918 року. Спочатку вони просто спостерігали за авантюрою українських військ Болбочана, адже взяти добре укріплений Перекоп без важкої артилерії було неможливо. Німці чекали на прибуття гармат із Німеччини. Командир 15-ї німецької дивізії генерал фон Кош розраховував на довгу артилерійську дуель, тривалі обстріли оборони більшовиків важкими снарядами.

Але німці були вражені й спантеличені блискавичним проривом українських військ через непрохідне озеро Сиваш у тил більшовицьких військ і їх розгрому з одночасною підтримкою українських бронепоездів, що атакували більшовицькі війська в лоб.

Можливо, з часом іменем Петра Болбочана назвуть український вищий навчальний заклад, бойовий підрозділ або створять військовий орден, бо він заслужив на це, віддавши життя за незалежність України.

ФОТОФАКТ

ПРЕДТЕЧА НЕЗАЛЕЖНОСТІ. 2 жовтня 1990 року в центрі Києва з'явилися намети. Група студентів з різних вишів оголосила голодування та висула політичні вимоги: відставка уряду, відмова від підписання нового союзного договору, націоналізація майна КПРС та ЛКСМУ, перевибори до Верховної Ради на багатопартійній основі та повернення в Україну хлопців, які служили в армії за її межами. Так 30 років тому почалася студентська Революція на граніті — перша успішна політична акція молоді, яка зробила неможливим підписання нового союзного договору і стала предтечею проголошення Незалежності.

Влітку 1990 року вже було проголошено Декларацію про державний суверенітет України, але його по-

трібно було ще підкріплювати, зокрема й громадянською позицією. І Революція на граніті стала однією з тих громадянських дій. Це була мирна й цивілізована акція, яка показала надзвичайно високий рівень і політичної культури, і розуміння демократичних механізмів боротьби за незалежність України.

До 30-річчя початку студентської Революції на граніті Український інститут національної пам'яті, Національний музей Революції гідності та партнери — Галузевий державний архів СБУ, Центр досліджень визвольного руху та Архів національної пам'яті організували заходи, які триватимуть протягом 16 днів.

Чого варто очікувати від саміту Україна — ЄС

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. Сьогодні, 6 жовтня, у Брюсселі по обіді має розпочатися черговий 22-й саміт Україна — ЄС. Нашу державу на цій високій зустрічі представлятиме Президент Володимир Зеленський, а Євросоюз — президент Європейської ради Шарль Мішель та очільниця Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн. Із часу спалаху пандемії COVID-19 це перший двосторонній саміт, який відбувається за фізичної присутності учасників, а не через відеозв'язок.

Як повідомили кореспондента «УК» у пресслужбі Європейської ради, на саміті обговорюватимуть передусім перебіг виконання Угоди про асоціацію, яку у Брюсселі часто називають найефективнішим інструментом для зближення України та ЄС, а також соціально-економічний вплив на двосторонні відносини пандемії коронавірусу.

«Лідери обговорять конфлікт на Донбасі та останні події в Білорусі, а також спільні зовнішньополітичні регіональні виклики», — йдеться у повідомленні. По завершенні саміту очікують на підписання спільної заяви.

Українського Президента у Брюсселі супроводжуватиме представницька урядова делегація. Так європейці зможуть з перших вуст почути про імплементацію реформ в Україні. Вочевидь, європейська сторона захоче почути докладні конкретні відповіді, що відбувається у царині боротьби з корупцією.

Ця тема останнім часом спричиняє стурбованість у ЄС. І високий представник Євросоюзу з питань зовнішньої та безпекової політики Жозеп Боррель, який побував у Києві з візитом два тижні тому, зустрічаючись із представниками української влади, оприлюднив застереження Брюсселя з цього приводу. Підставами стали рішення Конституційного суду визнати неконституційним указ Президента про призначення Артема Ситника директором НАБУ та ухвалення у Верховній Раді переліку членів конкурсної комісії з відбору нового очільника САП, серед яких опинилися депутати, які, згідно із законом, не відповідають критеріям цієї посади.

Як відомо, боротьба за корупцією була і залишається однією з головних умов для надання Україні безвізового режиму з ЄС й надання фінансової допомоги. У липні Євросоюз підписав з Україною меморандум про взаєморозуміння щодо нової програми макрофінансової допомоги на 1 мільярд 200 мільйонів євро. Перебуваючи в Києві, Жозеп Боррель нагадав українській владі, що умовами цього меморандуму було зміцнення правовладдя і продовження антикорупційної реформи.

«ЄС наполягає на необхідності прозорого й деполітизованого процесу добору до антикорупційних інституцій», — наголосив головний європейський дипломат. Варто очікувати, що ці тези не раз прозвучать і під час саміту у Брюсселі.

ДОКУМЕНТИ

[illegible]

ДОКУМЕНТИ

Досліджує мовні явища [MOB 4.1]	4. Дослідження індивідуального мовлення, використання мови для власної мовної творчості, спостереження за мовними та літературними явищами, проведення їх аналізу			
	використовує знання про закономірності функціонування мовних одиниць для вдосконалення власного мовлення [6 MOB 4.1.1]	виокремлює та розрізняє мовні одиниці різних рівнів (звук, частини слова, слова, форми слова, словосполучення, речення, тексти) [6 MOB 4.1.1-1] порівнює та зіставляє мовні одиниці різних рівнів за визначеними ознаками [6 MOB 4.1.1-2]	розрізняє мовні одиниці різних рівнів на основі аналізу їх характерних ознак і функцій у мовленні, виявляє системні міжрівневі взаємозв'язки між ними, типові закономірності їх функціонування на основі узагальнення власних спостережень [9 MOB 4.1.1]	визначає та характеризує системні міжрівневі взаємозв'язки між мовними одиницями різних рівнів, типові закономірності їх функціонування на основі узагальнення власних спостережень за мовою і мовленням, зокрема на прикладі літературних творів [9 MOB 4.1.1-1] використовує знання про системність мовних явищ для вдосконалення власного мовлення [9 MOB 4.1.1-2]
	спостерігає за окремими мовними явищами в мовленні, зокрема на прикладі літературних творів [6 MOB 4.1.2]	визрізняє окремі мовні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть [6 MOB 4.1.2-1] порівнює тексти щодо наявності в них певних мовних явищ (зокрема історичних чергувань спільнокорених слів, синонімії тощо) [6 MOB 4.1.2-2]	визначає особливості розвитку сучасної української мови, аналізуючи усне мовлення та тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) [9 MOB 4.1.2]	аналізує окремі мовні явища в усному мовленні, текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) і робить висновки щодо функціонування та доцільності використання певних мовних одиниць [9 MOB 4.1.2-1]
	Використовує знання з мови в мовленнєвій творчості [MOB 4.2]	виявляє власні мовні вподобання під час добору мовних засобів [6 MOB 4.2.1]	використовує результати власної мовотворчості для особистісного самовираження [9 MOB 4.2.1]	творчо використовує мовні засоби, обираючи із запропонованих варіантів нестандартні рішення, виявляючи художньо-образне, асоціативне мислення [9 MOB 4.2.1-1]
	імпровізує з окремими художніми засобами, зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій [6 MOB 4.2.2]	створчо використовує мовні засоби, обираючи із запропонованих варіантів творчих намірів [6 MOB 4.2.2-1]	імпровізує з різними художніми засобами, зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій [9 MOB 4.2.2]	імпровізує з текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом), застосовуючи елементи стилізації, пародії тощо, обстоює свою позицію та право на самовираження [9 MOB 4.2.2-1]
	використовує твори мистецтва як засіб комунікації з іншими особами [6 MOB 4.2.3]	наслідує окремі стилеві риси текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) у процесі створення власного тексту чи медіатексту для взаємодії з іншими особами [6 MOB 4.2.3-1]	використовує твори мистецтва для створення власних текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) і під час комунікації [9 MOB 4.2.3]	взаємодіє з іншими особами, використовуючи твори мистецтва для створення власних текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) [9 MOB 4.2.3-1] використовує різноманітні стратегії (зокрема вільний запис асоціацій, «карти знань», складання списків дивних ідей тощо) для продукування нових мистецьких ідей, використовує і допрацьовує ідеї інших осіб на засадах академічної доброчесності [9 MOB 4.2.3-2]
	збагачує власне мовлення, використовуючи різні джерела [6 MOB 4.2.4]	визрізняє спільні ті різні риси між власним мовленням і мовленням інших осіб, урізноманітнює власне мовлення завдяки читанню літературних творів, роботі із словниками та довідковими джерелами [6 MOB 4.2.4-1]	удосконалює власний стиль мовлення, використовуючи різні джерела [9 MOB 4.2.4]	досліджує власне мовлення, аналізує основні риси авторського стилю тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) для вдосконалення власного стилю мовлення [9 MOB 4.2.4-1]
	Додаток 3 до Державного стандарту			
ВИМОГИ до обов'язкових результатів навчання учнів у мовно-літературній освітній галузі (українська мова як державна, українська література, зарубіжні літератури (у перекладі українською мовою))				
Загальні результати	5–6 класи		7–9 класи	
	конкретні результати	орієнтири для оцінювання	конкретні результати	орієнтири для оцінювання
1. Взаємодія з іншими особами усно, сприймання і використання інформації для досягнення життєвих цілей у різних комунікативних ситуаціях				
Сприймає усну інформацію [УМД 1.1]	слухає чітко нормативне мовлення у різних формах (монолог, діалог, полілог) на відому і нескладну нову тематику, зокрема невеликі художні тексти, медіатексти або уривки з них [6 УМД 1.1.1]	уважно слухає монологічні/діалогічні висловлювання (зокрема невеликі художні тексти, медіатексти або уривки з них) на загальні повсякденні теми [6 УМД 1.1.1-1]	слухає озвучену у вільному темпі інформацію з різних джерел на відому і частково нову тематику (зокрема художні тексти, медіатексти) [9 УМД 1.1.1]	доречно застосовує основні прийоми активного слухання [9 УМД 1.1.1-1]
	відповідає на типові запитання за змістом почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту або уривка з нього), якщо мовлення чітко артикульоване [6 УМД 1.1.2-1]	розуміє та відтворює основний зміст чітко структурованої інформації щодо знайомих питань, толерантно висловлює власне ставлення до почутого з використанням простих формул етикету [6 УМД 1.1.2-2]	бере активну участь у комунікації на знайомій темі, використовуючи деякі прийоми комунікативної взаємодії відповідно до мети і ситуації спілкування [9 УМД 1.1.2]	відповідає на різноманітні запитання за змістом почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), якщо мовлення чітко артикульоване [9 УМД 1.1.2-1]
	реагує на почуте повідомлення, уточнюючи важливі для розуміння деталі [6 УМД 1.1.2]	відповідає на типові запитання за змістом почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту або уривка з нього), якщо мовлення чітко артикульоване [6 УМД 1.1.2-1]	доречно реагує на почуте повідомлення на відому і частково нову тематику, демонструючи розуміння комунікативних намірів співрозмовника в типових ситуаціях спілкування [9 УМД 1.1.2-2]	обговорює з використанням типових фраз актуальність, жанрово-родову належність, ідейно-тематичні особливості тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту), зв'язок тексту із ситуацією спілкування, певною епохою, творчістю митця [9 УМД 1.1.2-3]
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
	передає простими фразами прихований зміст повідомлення, виражений за допомогою типових, зрозумілих для сприйняття невербальних засобів [6 УМД 1.1.3]	помічає типові невербальні засоби (інтонацію, силу голосу, темп, паузи, міміку, жести, пози), використовуючи їх для вираження прихованого змісту повідомлення, і простими фразами відтворює цей зміст [6 УМД 1.1.3-1]	передає комунікативно важливі прихований зміст почутого повідомлення, виражений невербально [9 УМД 1.1.3]	визрізняє невербальні засоби, які сприяють розумінню прихованого змісту почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 УМД 1.1.3-1]
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
Перетворює інформацію з почутого повідомлення в різні форми повідомлень [УМД 1.2]	усно відтворює зміст почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту, медіатексту або уривка з нього) з увагою до окремих важливих деталей [6 УМД 1.2.1]	стисло переказує фактичний зміст почутого повідомлення (зокрема невеликого художнього тексту або уривка з нього) на знайому тему, якщо інформація проста, добре структурована, подана повільно та чітко [6 УМД 1.2.1-1]	переказує почуте повідомлення (зокрема художній текст, медіатекст) у різний спосіб відповідно до мети і ситуації спілкування [9 УМД 1.2.1]	переказує почуте повідомлення, що стосується відомої або частково нової тематики, докладаючи стисло, вибірково [9 УМД 1.2.1-1]
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення
	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення	формулює уточнювальні запитання до почутого повідомлення

ДОКУМЕНТИ

	тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього) [6 УМД 2.2.2-1] визначає головну і важливу другорядну інформацію в нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього) [6 УМД 2.2.2-2] розуміє фактичний зміст прочитаного та очевидні судження в нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього), розрізняє факти і судження [6 УМД 2.2.2-3] формулює тему та основну думку нескладного в мовному плані невеликого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього) на знайому тему або тему, що стосується індивідуальних інтересів [6 УМД 2.2.3-1] виокремлює основні мікротеми в нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього) [6 УМД 2.2.3-2] визначає зв'язок між елементами змісту простежувані спільні і різні елементи змісту подібних за певними ознаками нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) [6 УМД 2.2.4-1] порівнює на рівні окремих важливих елементів (теми, ідеї, проблеми, образи, сюжети тощо) нескладних у мовному плані невеликі тексти (зокрема художні тексти, медіатексти або уривки з них) [6 УМД 2.2.4]		розпізнає прихований підтекст, якщо тематика тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) відома, а розуміння підтексту не пов'язане із специфічними мовними знаннями, та коментує його [9 УМД 2.2.2-2] характеризує типовими фразами взаємозв'язок між темами, мікротемами та основною думкою тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 УМД 2.2.3-1] знаходить спільне і різне в нескладних для сприйняття текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) різних культур за тематикою, проблематикою, стилем, структурою, часом створення тощо [9 УМД 2.2.4-1] виявляє виразні ознаки мовного оформлення текстів різних стилів (зокрема художніх текстів) [9 УМД 2.2.4-2] коментує типовими фразами спільне та різне в художніх текстах різних культур за тематикою, проблематикою, структурою, часом створення тощо [9 УМД 2.2.4-3] поєднує інформацію, подану в різні способи (словесно, графічно тощо) у межах одного або кількох нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) знайомої тематики [6 УМД 2.2.5-1] розрізняє нескладні в мовному плані невеликі тексти (зокрема художні тексти, медіатексти або уривки з них) різних стилів, типів і жанрів [6 УМД 2.2.6-1] окреслює з використанням типових фраз характерні ознаки будови нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) різних стилів, типів і жанрів мовлення [6 УМД 2.2.6-2] пропонує буквальне тлумачення прочитаного [6 УМД 2.2.6-3]		інтегрує інформацію, подану в різні способи (словесно, графічно тощо) у межах одного або кількох нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) [6 УМД 2.2.5] характеризує деякі основні особливості структури та окремі деталі мовного оформлення нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них), що належать до різних стилів і жанрів [6 УМД 2.2.6]	робить висновки на основі прочитаного нескладного в мовному плані невеликого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього) [6 УМД 2.2.7] аналізує емоційний стан літературних персонажів, їх вчинки для моделювання власної поведінки та формування базових морально-етичних норм, виявляючи толерантність [6 УМД 2.3.1]	формулює висновки на основі аналізу нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) на знайому тематику [6 УМД 2.2.7-1] характеризує типовими мовними засобами емоційний стан персонажів у художньому тексті, їх поведінку та вчинки, виявляючи толерантність [6 УМД 2.3.1-1] проводить паралелі між образами та ситуаціями, зображеними в нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього), і власним життєвим досвідом [6 УМД 2.3.1-2] висловлює власні почуття і враження щодо зображених у нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексті або уривку з нього) людей, подій, ситуацій, ставлення до них [6 УМД 2.3.2]	робить висновки на основі аналізу та інтерпретації кількох прочитаних текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) на відому і частково нову тематику [9 УМД 2.2.7] аналізує причини виникнення емоційного стану персонажів у художніх текстах, коментуючи з використанням простих фраз їх вчинки в контексті особистого і суспільного досвіду для моделювання власної поведінки, формування переконань, морально-етичних цінностей [9 УМД 2.3.1] аналізує причини виникнення емоційного стану персонажів у художніх текстах, коментує їх вчинки та висловлювання [9 УМД 2.3.1-1] проєкціює емоційно-чуттєвий досвід персонажів у текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) на моделювання власної поведінки, формування переконань, ставлення і цінностей [9 УМД 2.3.1-2]	формулює логічні та послідовні висновки на основі аналізу та інтерпретації кількох прочитаних текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) на відому і частково нову тематику [9 УМД 2.2.7-1] характеризує поведінку та причини виникнення емоційного стану персонажів у художніх текстах, коментує їх вчинки та висловлювання [9 УМД 2.3.1-1] проєкціює емоційно-чуттєвий досвід персонажів у текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) на моделювання власної поведінки, формування переконань, ставлення і цінностей [9 УМД 2.3.1-2]	коментує простими фразами власні почуття під час читання тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) і враження від прочитаного повідомлення, аналізує вплив часто живих виражальних засобів на емоційно-естетичне сприймання тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 УМД 2.3.2-1] коментує простими фразами власні почуття під час читання тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) і враження від прочитаного повідомлення, аналізує вплив часто живих виражальних засобів на емоційно-естетичне сприймання тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 УМД 2.3.2-1]	пояснює з використанням простих фраз естетичну та мистецьку цінність прочитаних нескладних у мовленнєвому плані текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) у культурно-історичному контексті [9 УМД 2.3.3] обґрунтовує естетичну і мистецьку цінність прочитаних нескладних у мовленнєвому плані текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) у культурно-історичному контексті, зважаючи на взаємозв'язки української та інших національних культур [9 УМД 2.3.3-1]	Оцінює текст [УМД 2.4]	пояснює значення інформації, здобутої з прочитаного нескладного в мовному плані тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього), у контексті власного досвіду для виконання завдань [6 УМД 2.4.1] встановлює актуальність і несуперечливість інформації у нескладному в мовному плані невеликому тексті (зокрема художньому тексті, медіатексту або уривку з нього) на основі власного досвіду [6 УМД 2.4.2] визначає актуальність і достовірність нескладного в мовному плані невеликого тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього) на основі власного досвіду інших осіб [6 УМД 2.4.2-1] розкриває актуальність великих літературних творів у контексті викликів сучасності та власних життєвих потреб [6 УМД 2.4.2-2] аргументує власну оцінку прочитаного нескладного в мовному плані тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту або уривка з нього), наводячи доречні цитати [6 УМД 2.4.2-3]	встановлює значення прочитаного в кількох текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) для досягнення визначеної мети діяльності [9 УМД 2.4.1] висловлює думку про особливості форми, мови тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 УМД 2.4.2] визначає роль і місце тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) у культурно-історичному контексті [9 УМД 2.4.3] обговорює тексти (зокрема художні тексти, медіатексти), демонструючи толерантність, усвідомлюючи множинність поглядів та інтерпретацій [9 УМД 2.4.4] обирає для читання самостійно тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) українських і зарубіжних авторів, різних стилів і жанрів відповідно до мети читання [9 УМД 2.5.1] обирає для читання самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб або самостійно нескладні в мовному плані невеликі тексти (зокрема художні тексти, медіатексти або уривки з них), які належать до різних стилів і жанрів, простими фразами пояснює свій вибір [6 УМД 2.5.1-1] описує типовими фразами власні читацькі вподобання, наводячи приклади прочитаних нескладних у мовному плані невеликих текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів або уривків із них) [6 УМД 2.5.1-2] ефективно використовує з допомогою вчителя чи інших осіб інформаційні ресурси (бібліотеки, сайти тощо) для задоволення власних читацьких потреб і розширення кола читацьких інтересів [6 УМД 2.5.1-3] використовує для виконання завдань актуальні та достовірні текстові/медіатекстові джерела інформації [6 УМД 2.5.2-1] самостійно визначає критерії добору і способи пошуку інформації [9 УМД 2.5.2] керує власною читацькою діяльністю (з допомогою вчителя або самостійно), орієнтується в інформаційних джерелах [9 УМД 2.5.3] передає тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) на відому і частково нову тематику словесно та графічно, узагальнюючи, доповнюючи, скорочуючи інформацію [9 УМД 2.6.1] передає тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) на відому і частково нову тематику словесно та графічно, узагальнюючи, доповнюючи, скорочуючи інформацію [9 УМД 2.6.1] створює нескладний у мовному плані невеликий текст (зокрема художній текст, медіатекст або уривок із нього) на основі певної графічної інформації (діаграми, графіка тощо) [6 УМД 2.6.2-1] створює нескладний у мовному плані невеликий текст (зокрема художній текст, медіатекст або уривок із нього) на основі кількох джерел в текстову, зокрема художнього тексту, медіатексту) на знайому тему, використовуючи окремі способи та засоби візуалізації [6 УМД 2.6.1-3] створює нескладний у мовному плані невеликий текст (зокрема художній текст, медіатекст або уривок із нього) на основі певної графічної інформації (діаграми, графіка тощо) [6 УМД 2.6.2-1] творчо опрацьовує прочитаний нескладний у мовному плані невеликий текст (зокрема художній текст, медіатекст або уривок із нього), у разі потреби змінюючи персонажів, додаючи окремі епізоди, переказуючи прочитане з позиції одного з персонажів тощо [6 УМД 2.7.1-1]	трансформує графічну інформацію на основі одного джерела в текстову, зокрема із використанням мультимедійних засобів [6 УМД 2.6.2] експериментує з невеликими текстами (зокрема художніми текстами, медіатекстами або уривками з них), у разі потреби звертаючись по допомогу до вчителя чи інших осіб [6 УМД 2.7.1] Читає творчо [УМД 2.7]	експериментує з нескладним для сприйняття текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом) самостійно за визначеним напрямом [9 УМД 2.7.1] експериментує з нескладним для сприйняття текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом) самостійно за визначеним напрямом [9 УМД 2.7.1]	обстоює з використанням типових фраз власну думку про роль і місце нескладного для сприйняття тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) у культурно-історичному контексті [9 УМД 2.4.3-1] пропонує варіанти інтерпретації образів, подій і ситуацій у нескладних у мовному плані текстах (зокрема художніх текстах, медіатекстах), зважаючи на прочитання в різних контекстах [9 УМД 2.4.4-1] використовує для виконання завдань текстові/медіатекстові джерела, інформацію з яких вважає достовірною і надійною, аргументує з використанням типових фраз вибір цих джерел, пропонуючи інші значущі критерії, відповідно до яких дібрано інформацію [9 УМД 2.5.1-1] обговорює з іншими особами свої художні вподобання, наводячи приклади, аргументи, презентує прочитаний художній текст у різний спосіб, спираючись на власний читацький досвід [9 УМД 2.5.2-1] використовує різні ресурси, зокрема цифрові, для розширення кола читацьких інтересів, демонструючи навички критичного мислення [9 УМД 2.5.3-1] передає типовими фразами прочитане з кількох джерел, узагальнюючи, скорочуючи, доповнюючи словесно інформацію (реферат, тези тощо) [9 УМД 2.6.1-1] представляє текстову інформацію з одного або кількох джерел (зокрема художніх текстів, медіатекстів), комбінуючи різні способи і засоби візуалізації змісту [9 УМД 2.6.1-2] творчо опрацьовує прочитаний текст (зокрема художній текст, медіатекст) на відому і частково нову тематику, переповідаючи його в іншому культурно-історичному контексті, створюючи фанфіки, буктрейлери тощо [9 УМД 2.7.1-1]
--	--	--	---	--	--	---	--	--	--	---	--	-------------------------------	---	--	--	---	---

ДОКУМЕНТИ

	передає прихований зміст повідомлення, виражений за допомогою типових невербальних засобів [6 РМЛ 1.1.3]	виявляє і відтворює з увагою до етнокультурної специфіки прихований зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), розрізняючи невербальні засоби (інтонацію, силу голосу, логічні наголоси, темп, паузи, міміку, жести, пози), використані для передачі прихованого змісту [6 РМЛ 1.1.3-1]	розпізнає і передає прихований зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), виражений невербально [9 РМЛ 1.1.3]	вирізняє, зважаючи на етнокультурну специфіку, невербальні засоби, які сприяють розумінню не вираженого вербально змісту повідомлення [9 РМЛ 1.1.3-1]	Оцінює усну інформацію [РМЛ 1.5]	обґрунтовує своє ставлення до змісту та форми почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.5.1]	обґрунтовує достовірність, повноту інформації, у разі потреби звертаючись до відповідних джерел, доречно цитуючи окремі фрагменти почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.5.1-1]	оцінює зміст і форму почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [9 РМЛ 1.5.1]	коментує інформацію (зокрема частково неповну), сприйняту з одного чи кількох джерел [9 РМЛ 1.5.1-1]
Перетворює інформацію з почутого повідомлення в різні форми повідомлень [РМЛ 1.2]	усно відтворює зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), акцентуючи увагу на окремих деталях [6 РМЛ 1.2.1]	стисло переказує зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), підпорядковуючи намір висловлення темі та основній думці [6 РМЛ 1.2.1-1]	переказує почуте повідомлення (зокрема художній текст, медіатекст) у різний спосіб відповідно до мети і ситуації спілкування [9 РМЛ 1.2.1]	переказує почуте повідомлення (зокрема художній текст, медіатекст) докладно, стисло, вибірково, творчо, акцентуючи увагу на змісті в цілому, на окремих важливих деталях або фрагментах почутого відповідно до мети і ситуації спілкування [9 РМЛ 1.2.1-1]					
	фіксує основний зміст почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) відповідно до поставленого завдання [6 РМЛ 1.2.2]	самостійно складає простий план почутого [6 РМЛ 1.2.2-1]	фіксує почуте повідомлення (зокрема художній текст, медіатекст) для оптимізації запам'ятовування, розуміння та подальшого використання почутого [6 РМЛ 1.2.2]	самостійно складає і komponує складний план, створює концепт, тези почутого, дає характеристику персонажів літературного твору, доцільно використовуючи цитати, скорочення, умовні позначення, символи тощо [9 РМЛ 1.2.2-1]		визначає окремі деталі, що сприяють або заважають комунікації [6 РМЛ 1.5.2]	вказує на окремі особливості, зокрема етнокультурні, що сприяють або заважають ефективній комунікації в конкретній ситуації спілкування [6 РМЛ 1.5.2-1]	визначає істотні деталі, що сприяють або заважають ефективній комунікації [9 РМЛ 1.5.2]	виокремлює істотні особливості, зокрема етнокультурні, що сприяють або заважають ефективній комунікації в різних ситуаціях спілкування [9 РМЛ 1.5.2-1]
	з допомогою вчителя чи інших осіб або самостійно добирає і створює окремі способи та засоби візуалізації для передачі інформації, зокрема щодо літературного твору (фабула, розрізнення персонажів, установлення зв'язків між ними тощо) [6 РМЛ 1.2.3]	унаочнює та візуалізує почуте повідомлення (самостійно або з допомогою інших осіб), використовуючи різні засоби (малюнки, схеми, таблиці, комікси тощо) для відтворення змісту, структурування інформації [6 РМЛ 1.2.3-1]	самостійно добирає різні способи та засоби візуалізації для передачі інформації, яка стосується почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), у разі потреби вносячи відповідні зміни [9 РМЛ 1.2.3]	самостійно передає за допомогою різних способів та засобів візуалізації власне розуміння почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), структуруючи інформацію за допомогою схем, таблиць, графіків тощо [9 РМЛ 1.2.3-1]		Висловлює та обстоює власні погляди, ідеї, переконання [РМЛ 1.6]	конструктивно спілкується, використовуючи типові мовленнєві засоби [6 РМЛ 1.6.1]	обстоює власну позицію щодо певних питань, зокрема порушених у почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті) [6 РМЛ 1.6.2]	наводить кілька аргументів і прикладів на підтвердження власної позиції, використовуючи типові мовленнєві конструкції, доречно цитати з тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) для увиразнення власних поглядів, ідей, переконань [6 РМЛ 1.6.2-1]
Виокремлює усну інформацію [РМЛ 1.3]	добирає відповідно до поставленого завдання або самостійно визначених цілей інформацію з одного чи кількох джерел (зокрема художніх текстів, медіатекстів) [6 РМЛ 1.3.1]	знаходить у почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті) відповіді на поставлені запитання [6 РМЛ 1.3.1-1]	виокремлює відповідно до самостійно визначених цілей інформацію з одного чи кількох джерел (зокрема художніх текстів, медіатекстів), доцільно використовує її [9 РМЛ 1.3.1]	знаходить потрібну інформацію, відому або нову, в одному чи кількох джерелах (зокрема художніх текстах, медіатекстах) і використовує її відповідно до самостійно визначених цілей [9 РМЛ 1.3.1-1]			використовує вербальні та невербальні засоби під час представлення своїх думок [РМЛ 1.7]	взаємодіє із співрозмовниками, супроводжуючи власне мовлення окремими вербальними та невербальними засобами для досягнення комунікативної мети [6 РМЛ 1.7.1]	використовує вербальні та невербальні засоби для ефективної комунікації із співрозмовниками [6 РМЛ 1.7.1-1]
Аналізує та інтерпретує усну інформацію [РМЛ 1.4]	визначає тему, окремі мікротеми, основну ідею, важливі деталі усного повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.4.1]	формулює тему та ідею усного повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.4.1-1]	визначає тему, основну ідею, окреслює коло порушених у почутому повідомленні (зокрема художнього тексту, медіатексту) проблем, розрізняє важливі для розуміння почутого деталі [9 РМЛ 1.4.1]	окреслює тематику і проблематику повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) для подальшої інтерпретації [9 РМЛ 1.4.1-1]			збагачує власне мовлення окремими засобами художньої виразності [6 РМЛ 1.7.2]	використовує окремі засоби художньої виразності у власному мовленні [6 РМЛ 1.7.2-1]	здійснює та обґрунтовує самостійний вибір вербальних та невербальних, зокрема неявно виражених, засобів [9 РМЛ 1.7.1]
	пояснює взаємозв'язок між змістом і формою почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.4.3]	характеризує особливості форми почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту), зумовлені його змістом [6 РМЛ 1.4.3-1]	визначає та прогнозує взаємовплив елементів форми і змісту усного повідомлення в різних ситуаціях спілкування [9 РМЛ 1.4.3]	аналізує стильові, жанрові, естетичні та мовні особливості почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) для ілюстрування власного розуміння почутої інформації [9 РМЛ 1.4.3-1]		Регулює власний емоційний стан [РМЛ 1.8]	пояснює емоційний стан (свій та інших осіб) з увагою до його відтінків [6 РМЛ 1.8.1]	розповідає про власний емоційний стан, описуючи окремі відтінки настрою, почуттів, переживань тощо під час рефлексії власної діяльності або сприймання тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.8.1-1]	аналізує і враховує різні емоційні реакції (свої та інших осіб) для ефективного спілкування [9 РМЛ 1.8.1]
	визначає мету повідомлення [6 РМЛ 1.4.4]	формулює основну мету почутого повідомлення [6 РМЛ 1.4.4-1]	визначає мету мовця та передбачає комунікативний намір співрозмовника [9 РМЛ 1.4.4]	формулює основну мету та прогнозує наміри співрозмовника, у разі потреби ставлячи уточнювальні запитання та цитуючи почуте, для налагодження комунікативної взаємодії та розуміння [9 РМЛ 1.4.4-1]			регулює власний емоційний стан під час комунікації [6 РМЛ 1.8.2]	контролює власний емоційний стан під час презентації тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту), зокрема під час художньої декламації [6 РМЛ 1.8.2-1]	керує власними емоціями в типових ситуаціях спілкування [9 РМЛ 1.8.2]
	пов'язує, зіставляє почуте із життєвим досвідом [6 РМЛ 1.4.5]	аргументовано зіставляє почуте із життєвим досвідом [6 РМЛ 1.4.5-1]	інтегрує почуте із власним та суспільно-історичним досвідом [9 РМЛ 1.4.5]	обґрунтовує зв'язок почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) із власним та суспільно-історичним, зокрема етнокультурним, досвідом (підтримує діалог «читаю — текст — автор») для оптимізації власної діяльності, зокрема в нових обставинах, прийняття рішень у різних ситуаціях [9 РМЛ 1.4.5-1]			збагачує міжособистісну комунікацію позитивними емоціями [6 РМЛ 1.8.3]	використовує потрібні вербальні та невербальні засоби для збагачення міжособистісної комунікації позитивними емоціями, створення комфортної атмосфери спілкування, спонукання співрозмовників до певних дій [6 РМЛ 1.8.3-1]	здійснює позитивний вплив на емоційний стан співрозмовників для досягнення мети спілкування [9 РМЛ 1.8.3]
	розрізняє факти, судження та аргументи в почутому [6 РМЛ 1.4.6]	розпізнає наявні в почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті) факти, судження та аргументи [6 РМЛ 1.4.6-1]	розрізняє основні факти і судження, розуміє підтверджені (зокрема художньому тексті, медіатексті) факти [9 РМЛ 1.4.6]	розпізнає ключові факти і судження про них, вирізняє авторські інтерпретації, розуміє аргументацію в почутому повідомленні (зокрема художньому тексті, медіатексті), коментує підтекст [9 РМЛ 1.4.6-1]				наводить приклади з текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) щодо вміння (невміння) керувати емоціями, пояснюючи емоційний стан літературних персонажів (зважаючи на ситуацію, епоху, національні традиції та звичаї тощо) для розвитку власного емоційного інтелекту [6 РМЛ 1.8.3-2]	здійснює емоційну саморегуляцію, доречно використовуючи вербальні та невербальні засоби (зокрема під час виступу перед аудиторією) [9 РМЛ 1.8.2-1]
		формулює запитання, щоб уточнити розуміння почутого повідомлення (зокрема художнього тексту, медіатексту) [6 РМЛ 1.4.6-2]							позитивно впливає на емоційний стан учасників групової комунікації, цінуючи власну культурну традицію та виявляючи повагу до інших осіб [9 РМЛ 1.8.3-1]

ДОКУМЕНТИ

Читає творчо [РМЛ 2.7]	експериментує із текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом) за аналогією, у разі потреби звертаючи по допомогу до інших осіб [6 РМЛ 2.7.1]	творчо опрацьовує прочитаний текст (зокрема художній текст, медіатекст), у разі потреби змінюючи персонажів, додаючи окремі епізоди, переказуючи прочитане з позиції одного з персонажів тощо [6 РМЛ 2.7.1-1]	експериментує з текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом) за самостійно визначеним напрямом [9 РМЛ 2.7.1]	творчо опрацьовує прочитаний текст (зокрема художній текст, медіатекст), передає його в іншому культурно-історичному контексті [9 РМЛ 2.7.1-1]	аналізує та вдосконалює зміст написаного, доповнює окремі його частини відповідно до теми та мети висловлювання [6 РМЛ 3.3.2]	аналізує зміст написаного з погляду цілісності та повноти викладу [6 РМЛ 3.3.2-1] коригує текст на основі проведеного аналізу [6 РМЛ 3.3.2-2] доповнює та/або змінює окремі частини тексту відповідно до теми та мети висловлювання [6 РМЛ 3.3.2-3] вдосконалює письмовий текст [6 РМЛ 3.3.2-4]	аналізує вдосконалює зміст написаного відповідно до теми та мети висловлювання, усуває помилки у структурі тексту, враховуючи стилістичні та жанрові особливості тексту [9 РМЛ 3.3.2]	аналізує вдосконалює зміст написаного відповідно до теми та мети висловлювання, усуває помилки у структурі тексту, враховуючи стилістичні та жанрові особливості тексту [9 РМЛ 3.3.2-2]
Створює елементи власного медіатексту на основі прочитаного, зокрема художнього тексту [6 РМЛ 2.7.2]	створює елементи власного медіатексту на основі прочитаного, зокрема художнього тексту [6 РМЛ 2.7.2]	за мотивами прочитаного створює власний медійний продукт (мультфільм, театральну сценку, відеоролик, блог тощо) [6 РМЛ 2.7.2-1]	створює власний текст (медіатекст) на основі прочитаного [9 РМЛ 2.7.2]	створює власний або колективний медійний продукт на основі прочитаного [9 РМЛ 2.7.2-1] самостійно добирає та використовує деякі способи творчого експериментування із текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом), зважаючи на власні потреби і мету, етнокультурний контекст та універсальні ризик несприйняття створеного продукту [9 РМЛ 2.7.2-2]	обирає доцільні способи вдосконалення власного мовлення [6 РМЛ 3.3.3]	визначає способи запобігання помилкам у власному мовленні [6 РМЛ 3.3.3-1] демонструє здатність до конструктивної взаємодії в процесі редагування [6 РМЛ 3.3.3-2]	аналізує допущені помилки для того, щоб краще пізнати переваги і недоліки власноруч написаних текстів, визначити власні навчальні цілі [9 РМЛ 3.3.3]	визначає переваги і недоліки власноруч написаних текстів і планує власний навчальний прогрес, спираючись на аналіз допущених помилок [9 РМЛ 3.3.3-1] демонструє толерантність і здатність до конструктивної взаємодії у процесі редагування [9 РМЛ 3.3.3-2]
3. Висловлювання думок, почуттів і ставлень, письмова взаємодія з іншими особами, зокрема інтерпретація літературних творів національної літератури; взаємодія з іншими особами у цифровому середовищі, дотримання норм літературної мови								
Створює письмові висловлення [РМЛ 3.1]	записує (від руки або з використанням спеціальних, зокрема цифрових, пристроїв) власні міркування або інформацію з різних джерел [6 РМЛ 3.1.1]	записує власні міркування або інформацію з інших джерел [6 РМЛ 3.1.1-1]	записує (від руки або з використанням спеціальних, зокрема цифрових, пристроїв) власні міркування або інформацію з різних джерел, враховуючи адресата [9 РМЛ 3.1.1]	записує власне або чуже мовлення, використовуючи у разі потреби відповідні прийоми оптимізації викладу думок (різні графічні прийоми, скорочення, виділення тощо) та засоби мовної виразності [9 РМЛ 3.1.1-1]	використовує знання про закономірності функціонування мовних одиниць для вдосконалення власного мовлення [6 РМЛ 4.1.1]	використовує знання про закономірності функціонування мовних одиниць кожного з рівнів (звуки, частини слова, слова, форми слова, словосполучення, речення, тексти) [6 РМЛ 4.1.1-1] порівнює та зіставляє мовні одиниці кожного з рівнів за визначеними ознаками [6 РМЛ 4.1.1-2]	розрізняє мовні одиниці різних рівнів на основі аналізу їх характерних ознак і функцій у мовленні, виявляє системні міжрізнівні взаємозв'язки між ними, типові закономірності їх функціонування на основі узагальнення власних спостережень [9 РМЛ 4.1.1]	визначає та характеризує системні міжрізнівні взаємозв'язки між мовними одиницями різних рівнів, типові закономірності функціонування на основі узагальнення власних спостережень за мовою і мовленням, зокрема за літературними творами [9 РМЛ 4.1.1-1] використовує знання про системність мовних явищ для вдосконалення власного мовлення [9 РМЛ 4.1.1-2]
	створює та самостійно презентує в простий спосіб тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) на визначену тематику [6 РМЛ 3.1.2]	створює письмові тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) різних типів, стилів і жанрів, зважаючи на мету, адресата та власний життєвий досвід [6 РМЛ 3.1.2-1]	створює тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) різних типів, стилів і жанрів, пов'язуючи різні ідеї та аргументуючи власну позицію [9 РМЛ 3.1.2]	створює тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) різних типів, стилів і жанрів на актуальну самостійно визначену тематику [9 РМЛ 3.1.2-1] зіставляє власну думку, зафіксовану у письмовій формі, із думками інших осіб [9 РМЛ 3.1.2-2] обстоює власну позицію щодо порушеної проблеми, аналізуючи та узагальнюючи різні погляди та ідеї [9 РМЛ 3.1.2-3]	спостерігає за окремими мовними явищами у мовленні, зокрема на прикладі літературних творів [6 РМЛ 4.1.2]	вирізняє окремі мовні явища у своєму та чужому мовленні, пояснює їх суть [6 РМЛ 4.1.2-1] порівнює тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) з погляду наявності в них певних мовних явищ [6 РМЛ 4.1.2-2]	визначає особливості розвитку національної мови, аналізуючи усне мовлення та тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) [9 РМЛ 4.1.2]	аналізує окремі мовні явища в усному мовленні, творах національної літератури, медіатекстах і робить висновки щодо функціонування та доцільності використання певних мовних одиниць [9 РМЛ 4.1.2-1]
	дотримується принципів академічної доброчесності під час створення власних текстів [6 РМЛ 3.1.3]	оформлює власне висловлення, враховуючи принципи академічної доброчесності [6 РМЛ 3.1.3-1]	дотримується принципів академічної доброчесності під час створення власних текстів [9 РМЛ 3.1.3]	оформлює власне висловлення з дотриманням принципів академічної доброчесності [9 РМЛ 3.1.3-1]	виявляє власні мовні вподобання під час добору мовних засобів [6 РМЛ 4.2.1]	творчо використовує мовні засоби, обираючи із запропонованих варіантів до речні нестандартні рішення, обґрунтовуючи зроблений вибір [6 РМЛ 4.2.1-1]	використовує результати власної мовотворчості для особистісного самовираження [9 РМЛ 4.2.1]	творчо використовує мовні засоби, обираючи із запропонованих варіантів нестандартні рішення, виявляючи художньо-образне, асоціативне мислення [9 РМЛ 4.2.1-1]
	добирає потрібні мовні засоби, дотримуючись основних мовних норм [6 РМЛ 3.1.4]	складає та оформлює власне висловлення згідно з усталеними словотвірними, лексичними, орфографічними, граматичними, пунктуаційними та стилістичними нормами [6 РМЛ 3.1.4-1] добирає доречні засоби мовної виразності для оформлення власного висловлення [6 РМЛ 3.1.4-2]	добирає доречні мовні засоби для досягнення відповідної комунікативної мети, дотримується усталених мовних норм [9 РМЛ 3.1.4]	складає та оформлює власні тексти (зокрема художні тексти, медіатексти) різних типів, стилів і жанрів відповідно до усталених словотвірних, лексичних, орфографічних, граматичних, пунктуаційних та стилістичних норм [9 РМЛ 3.1.4-1]	імпровізує з окремими художніми засобами, зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій [6 РМЛ 4.2.2]	відтворює окремі художні засоби для втілення власних творчих намірів [6 РМЛ 4.2.2-1]	імпровізує з різними художніми засобами, зокрема з використанням інформаційно-комунікаційних технологій [9 РМЛ 4.2.2]	імпровізує з текстом (зокрема художнім текстом, медіатекстом), застосовуючи елементи стилізації, пародії тощо, обстоює свою позицію та право на самовираження [9 РМЛ 4.2.2-1]
			самостійно створює тексти (зокрема художні тексти, медіатексти), виявляючи творчу індивідуальність, використовуючи різні способи їх презентації відповідно до мовленнєвої ситуації [9 РМЛ 3.1.5]	створює самостійно тексти (зокрема художні тексти, медіатексти), використовуючи різні форми їх презентації для досягнення відповідної комунікативної мети [9 РМЛ 3.1.5-1] добирає виразальні мовні засоби, виявляючи творчу індивідуальність [9 РМЛ 3.1.5-2]	наслідує окремі стильові риси мистецтва як засіб комунікації з іншими особами [6 РМЛ 4.2.3]	наслідує окремі стильові риси мистецтва як засіб комунікації з іншими особами [6 РМЛ 4.2.3]	використовує мистецтва для створення власних текстів (зокрема художніх текстів, медіатекстів) і під час комунікації [9 РМЛ 4.2.3]	взаємодіє з іншими особами через власну мовотворчість, зокрема через текст або медіатекст (постер, відеоролик тощо) [9 РМЛ 4.2.3-1] використовує різноманітні стратегії (вільний запис асоціацій, «карти знань», складання списків дивних ідей тощо) для продукування нових мистецьких ідей, використовує ідеї інших осіб і доопрацьовує їх з урахуванням принципів академічної доброчесності [9 РМЛ 4.2.3-2]
Взаємодіє письмово в режимі реально-го часу (у цифровому середовищі) [РМЛ 3.2]	створює невеликі типові повідомлення/медіатексти на захищених цифрових сервісах і в соціальних мережах щодо проблем, пов'язаних з особистим досвідом та освітньою діяльністю [6 РМЛ 3.2.1]	пише невеликі типові повідомлення на захищених цифрових сервісах і в соціальних мережах [6 РМЛ 3.2.1-1] висловлюється у захищеному цифровому середовищі щодо проблем, пов'язаних із власним життєвим досвідом, зокрема навчанням, читацькою практикою [6 РМЛ 3.2.1-2]	створює типові дописи/медіатексти (зокрема з використанням гіпертекстових посилань) у цифровому середовищі для обговорення особистісних і соціально важливих питань [9 РМЛ 3.2.1]	створює у цифровому середовищі повідомлення/медіатексти різних жанрів (дописи, коментарі, статті, замітки тощо) із застосуванням гіпертекстових посилань для обговорення особистих і соціально важливих проблем [9 РМЛ 3.2.1-1]	збагачує власне мовлення, використовуючи різноманітні джерела [6 РМЛ 4.2.4]	вирізняє спільні та різні риси між власним мовленням і мовленням інших осіб, урізноманітнює власне мовлення завдяки читанню літературних творів, роботі із словниками та довідковими джерелами [6 РМЛ 4.2.4-1]	удосконалює власний стиль мовлення, використовуючи різноманітні джерела [9 РМЛ 4.2.4]	досліджує власне мовлення, аналізуючи основні риси авторського стилю тексту (зокрема художнього тексту, медіатексту) для вдосконалення власного стилю мовлення [9 РМЛ 4.2.4-1]
	бере участь в онлайн-дискусіях, розпізнаючи розбіжності в думках співрозмовників і толерантно обстоює власну позицію, дотримується норм етикету [6 РМЛ 3.2.2]	дискутує в онлайн-середовищі на знайомі теми, пов'язані із власним життєвим досвідом, навчанням, уподобаннями тощо [6 РМЛ 3.2.2-1] порівнює позиції учасників дискусії [6 РМЛ 3.2.2-2] толерантно обстоює власну позицію, звертає увагу на спільні і різні думки учасників дискусії [6 РМЛ 3.2.2-3] дотримується норм етикету під час онлайн-спілкування [6 РМЛ 3.2.2-4]	бере участь в онлайн-взаємодії, виконуючи різні ролі в невеликих групах і використовуючи типові стратегії співпраці в різних ситуаціях [9 РМЛ 3.2.2]	виконує різні ролі у груповій онлайн-комунікації, обирає потрібні стратегії співпраці в різних ситуаціях спілкування [9 РМЛ 3.2.2-1]				
	дотримується основ безпечної поведінки у цифровому середовищі та принципів академічної доброчесності [6 РМЛ 3.2.3]	взаємодіє з іншими особами у цифровому середовищі, дбаючи про безпеку [6 РМЛ 3.2.3-1] дотримується принципів академічної доброчесності під час онлайн-взаємодії [6 РМЛ 3.2.3-2]	бере участь в онлайн-дискусіях, зокрема, виступає в ролі організатора та модератора, розпізнає розбіжності в думках, толерантно обстоює власну позицію, дотримується норм етикету, принципів академічної доброчесності, зважаючи на міжкультурне різноманіття [9 РМЛ 3.2.3]	організовує та проводить онлайн-дискусію, бере участь в обговоренні суспільно важливих проблем [9 РМЛ 3.2.3-1] толерантно коментує різні погляди на проблему обговорення, узагальнює їх, обстоює власну позицію, дотримується норм етикету, принципів академічної доброчесності під час онлайн-спілкування [9 РМЛ 3.2.3-2]				
			дотримується основ безпечної поведінки у цифровому середовищі, розпізнає деякі прояви маніпулятивних впливів у цифровому середовищі та уникає їх [9 РМЛ 3.2.4]	вирізняє прояви маніпулятивних впливів у цифровому середовищі з урахуванням принципів академічної доброчесності [9 РМЛ 3.2.4-2]				
Редaguє письмові тексти [РМЛ 3.3]	виявляє і виправляє помилки, допущені в текстах, спираючись на засвоєні мовні норми [6 РМЛ 3.3.1]	виправляє помилки у змісті, будові та мовному оформленні власних висловлень [6 РМЛ 3.3.1-1] пояснює окремі виправлення [6 РМЛ 3.3.1-2]	ідентифікує різні види помилок, виправляє та обґрунтовує зроблені виправлення [9 РМЛ 3.3.1]	ідентифікує різні види помилок у змісті, структурі та мовному оформленні, виправляє та обґрунтовує зроблені виправлення [9 РМЛ 3.3.1-1]				

Додаток 5
до Державного стандарту

ВИМОГИ
до обов'язкових результатів навчання
учнів у мовно-літературній галузі (іншомовна освіта)

Загальні результати	5—6 класи		7—9 класи	
	конкретні результати	орієнтири для оцінювання	конкретні результати	орієнтири для оцінювання
Сприймає усну інформацію [ІНО 1.1]	1. Сприйняття усної інформації та письмових текстів іноземною мовою в умовах безпосереднього та опосередкованого міжкультурного спілкування			
	розуміє розмову між іншими особами, якщо мовлення чітке та повільне [6 ІНО 1.1.1]	визначає мовленнєву ситуацію та зміст короткої простої розмови, якщо мовлення чітке та повільне [6 ІНО 1.1.1-1]	розуміє розмову між іншими особами, якщо мовлення чітке та повільне [9 ІНО 1.1.1]	стежить за основним змістом розгорнутої дискусії, якщо мовлення чітке та повільне [9 ІНО 1.1.1-1]
	розуміє інформацію, висловлену особою для аудиторії, якщо мовлення чітке та повільне, з тривалими паузами час від часу [6 ІНО 1.1.2]	співвідносить інформацію, сприйняту на слух, яка надана з використанням засобів наочності, якщо мовлення чітке та повільне, а тема знайома [6 ІНО 1.1.2-1] визначає просту інформацію, яка пояснюється у передбачуваній ситуації, якщо мовлення чітке та повільне, з тривалими паузами час від часу [6 ІНО 1.1.2-2]	розуміє інформацію, висловлену особою для аудиторії, якщо мовлення чітке та повільне [9 ІНО 1.1.2]	визначає основний зміст простих коротких висловлювань на знайомі теми, зокрема простого висловлювання однієї особи, якщо мовлення чітке та повільне [9 ІНО 1.1.2-1] співвідносить інформацію, сприйняту на слух, під час простої, добре структурованої презентації із слайдами, конкретними прикладами або діаграмами, розуміє пояснення до неї [9 ІНО 1.1.2-2]
	розуміє зміст оголошення та інструкції, якщо мовлення чітке та повільне [6 ІНО 1.1.3]	викремлює основний зміст коротких простих повідомлень, оголошень та інструкцій [6 ІНО 1.1.3-1] розпізнає елементарні інструкції щодо часу, дати тощо, виконання повсякденних завдань [6 ІНО 1.1.3-2]	розуміє зміст оголошень та інструкцій, якщо мовлення чітке та повільне [9 ІНО 1.1.3]	розпізнає просту технічну інформацію, зокрема інструкції до побутових приладів [9 ІНО 1.1.3-1] виконує детальні інструкції [9 ІНО 1.1.3-2] розуміє оголошення в аеропортах, на вокзалах, у транспорті, якщо мовлення чітке та повільне, а сторонній шум мінімальний [9 ІНО 1.1.3-3]

ДОКУМЕНТИ

Компетентності в галузі природних наук, техніки і технологій	Уміння: будувати та досліджувати математичні моделі природних явищ і процесів робити висновки на основі міркувань та свідчень обґрунтовувати рішення Ставлення: критичне оцінювання досягнень науково-технічного прогресу усвідомлення важливості математики для опису та пізнання навколишнього світу	добирає дані, потрібні для розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 1.2.3]	визначає дані, які є необхідними для розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 1.2.3-1]	добирає дані, потрібні для розв'язання проблемної ситуації, які можуть мати певні обмеження або потребують встановлення певних припущень [9 MAO 1.2.3]	приймає рішення щодо відбору даних, потрібних для розв'язання проблемної ситуації, які можуть мати деякі обмеження або потребують встановлення певних припущень [9 MAO 1.2.3-1]
Інноваційність	Уміння: генерувати нові ідеї щодо розв'язання проблемної ситуації, аналізувати та планувати їх втілення Ставлення: відкритість до інновацій, позитивне оцінювання та підтримка конструктивних ідей інших осіб				
Екологічна компетентність	Уміння: розпізнавати проблеми, що виникають у довкіллі, які можна розв'язати, використовуючи засоби математики оцінювати, прогнозувати вплив людської діяльності на довкілля через побудову та дослідження математичних моделей природних процесів і явищ Ставлення: зацікавленість у дотриманні умов екологічної безпеки та сталому розвитку суспільства визнання ролі математики в розв'язанні проблем довкілля	Прогнозує результат розв'язання проблемної ситуації [MAO 1.3]	визначає, що саме може бути результатом розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 1.3.1]	прогнозує межі, точність, можливі форми представлення результату [6 MAO 1.3.1-1]	визначає, що саме може бути результатом розв'язання проблемної ситуації [9 MAO 1.3.1] припускає можливість існування альтернативного варіанта розв'язання [9 MAO 1.3.2]
Інформаційно-комунікаційна компетентність	Уміння: структурувати дані діяти за алгоритмом та складати алгоритм визначати достатність даних для розв'язання задачі використовувати різні знакові системи оцінювати достовірність інформації доводити істинність тверджень Ставлення: критичне осмислення інформації та джерел її отримання усвідомлення важливості інформаційно-комунікаційних технологій для ефективного розв'язання математичних задач				
Навчання впродовж життя	Уміння: організовувати та планувати свою навчальну діяльність моделювати власну освітню траєкторію, аналізувати, контролювати, коригувати та оцінювати результати своєї навчальної діяльності доводити правильність чи помилковість суджень Ставлення: усвідомлення власних освітніх потреб та цінності нових знань і умінь зацікавленість у пізнанні світу та розуміння важливості навчання впродовж життя прагнення вдосконалювати результати людської діяльності				
Громадянські та соціальні компетентності	Громадянські компетентності Уміння: висловлювати власну думку, слухати і чути інших осіб, оцінювати аргументи та змінювати думку на основі доказів аналізувати і критично оцінювати соціально-економічні події у державі на основі статистичних даних врахувати правові, етичні і соціальні наслідки прийняття рішень розпізнавати інформаційні маніпуляції Ставлення: налаштованість на логічне обґрунтування позиції без передчасного переходу до висновків Соціальні компетентності				
Культурна компетентність	Уміння: співпрацювати в команді для розв'язання проблеми аргументувати та обстоювати власну позицію приймати аргументовані рішення на основі аналізу всіх даних та формування причиново-наслідкових зв'язків проблемної ситуації робити споживчий вибір послуг і товарів на основі чітких критеріїв, використовуючи математичні вміння Ставлення: осядливність і поміркованість рівне ставлення до інших осіб та відповідальність за спільну справу	Розробляє стратегії розв'язання проблемних ситуацій [MAO 2.2]	обирає способи та розробляє план дій, необхідних для розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 2.2.1]	планує власні дії, спрямовані на розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 2.2.1-1] пропонує ідеї щодо ходу розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 2.2.1-2]	шукає підходи та визначає власний спосіб розв'язання проблемної ситуації [9 MAO 2.2.1]
Підприємливість та фінансова грамотність	Уміння: генерувати нові ідеї, аналізувати, ухвалювати оптимальні рішення, розв'язувати життєві проблеми обстоювати свою позицію, дискутувати використовувати різні стратегії, шукати оптимальні способи розв'язання проблемних ситуацій будувати та досліджувати математичні моделі економічних процесів планувати та організовувати діяльність для досягнення цілей аналізувати власну економічну ситуацію, родинний бюджет, використовуючи математичні методи Ставлення: відповідальність та ініціативність, впевненість у собі розуміння важливості математичних розрахунків та оцінювання ризиків				
Додаток 8 до Державного стандарту					
ВИМОГИ до обов'язкових результатів навчання учнів у математичній освітній галузі					
Загальні результати	5–6 класи		7–9 класи		
	конкретні результати	орієнтири для оцінювання	конкретні результати	орієнтири для оцінювання	
Вирізняє серед ситуацій із повсякденного життя ті, що розв'язуються математичними методами [MAO 1.1]	досліджує проблемну ситуацію, отримує дані, перевіряє достовірність даних [6 MAO 1.1.1]	вирізняє проблемні ситуації, які можуть бути розв'язані відомими математичними методами [6 MAO 1.1.1-1] виокремлює в конкретній проблемній ситуації її окремі складові частини, що можуть бути розв'язані математичними методами [6 MAO 1.1.1-2] вирізняє проблемну ситуацію з аналогічним способом розв'язання [6 MAO 1.1.2-1]	вирізняє серед проблемних ситуацій ті, що розв'язуються математичними методами [9 MAO 1.1.1]	вирізняє необхідність і достатність даних для розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 3.1.1]	аналізує дані та невідомі елементи проблемної ситуації, визначає їх достатність чи надлишковість [9 MAO 3.1.1-1] встановлює залежність між елементами проблемної ситуації [9 MAO 3.1.1-2]
Досліджує, аналізує дані та зв'язки між ними, оцінює їх достовірність та доцільність використання [MAO 1.2]	досліджує проблемну ситуацію, отримує дані, перевіряє достовірність даних [6 MAO 1.2.1]	вирізняє у проблемній ситуації математичні дані [6 MAO 1.2.1-1] розрізняє початкові дані та шукані результати [6 MAO 1.2.1-2]	досліджує проблемну ситуацію, використовуючи різноманітні джерела інформації, оцінює повноту і достовірність інформації [9 MAO 1.2.1]	розрізняє умову і вимогу, дані та невідомі елементи проблемної ситуації [6 MAO 3.1.1-1]	аналізує дані та невідомі елементи проблемної ситуації, визначає їх достатність чи надлишковість [9 MAO 3.1.1-1] встановлює залежність між елементами проблемної ситуації [9 MAO 3.1.1-2]
	аналізує дані, описує зв'язки між ними, подає дані у різних формах [6 MAO 1.2.2]	описує зв'язки між даними [6 MAO 1.2.2-1] запитує та представляє дані у текстовій, табличній та графічній формі [6 MAO 1.2.2-2]	інтерпретує дані та встановлює взаємозв'язки, подає дані в різних формах [9 MAO 1.2.2]	визначає недостатність чи надлишковість даних для розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 3.1.2]	встановлює аналогію між результатом запропонованої та результатом відомої проблемної ситуації [9 MAO 3.1.2-1]
			досліджує проблемну ситуацію, використовуючи різноманітні інформаційні джерела [9 MAO 1.2.1-1] розпізнає неповну інформацію, маніпулювання даними [9 MAO 1.2.1-2] інтерпретує дані, оцінює достовірність даних, аналізує та систематизує пов'язані між собою дані, подає їх у різних формах [9 MAO 1.2.2-1]	відповідає на запитання щодо умови, залежності між елементами проблемної ситуації, недостатності та надлишковості даних [6 MAO 3.1.2-2]	прогнозує результат розв'язання проблемної ситуації залежно від змін наявних даних [9 MAO 3.1.2]
			оцінює різні способи розв'язання проблемної ситуації [6 MAO 3.2.1]	добирає моделі та способи, розробляє план розв'язання проблемної ситуації за аналогією [6 MAO 3.2.1-1] виокремлює простіші проблеми у складі запропонованої проблемної ситуації [6 MAO 3.2.1-2]	оцінює різні способи розв'язання проблемної ситуації та різні моделі проблемної ситуації [9 MAO 3.2.1]
			Критично оцінює спосіб розв'язання та різні моделі проблемної ситуації, обирає раціональний шлях її розв'язання [MAO 3.2]		оцінює межі і точність результату розв'язання проблемної ситуації, інтерпретує його залежно від характеру і середовища проблемної ситуації [9 MAO 3.2.1-1] прогнозує результат розв'язання проблемної ситуації за умови можливого залучення додаткових даних [9 MAO 3.2.1-2]

ДОКУМЕНТИ

				2. Опрацювання, систематизація та представлення інформації природничого змісту				
Визначає мету і завдання дослідження та формулює гіпотезу [ПРО 1.2]	визначає мету і завдання дослідження, формулює очікувані результати відповідно до мети з допомогою вчителя чи інших осіб [6 ПРО 1.2.1]	визначає з допомогою вчителя чи інших осіб мету і завдання дослідження відповідно до сформульованої проблеми [6 ПРО 1.2.1-1] формулює з допомогою вчителя чи інших осіб очікувані результати дослідження [6 ПРО 1.2.1-2]	визначає мету і завдання дослідження, формулює гіпотезу дослідження [9 ПРО 1.2.1]	визначає мету і завдання відповідно до сформульованої проблеми дослідження самостійно / з допомогою вчителя чи інших осіб [9 ПРО 1.2.1-1] формулює гіпотезу дослідження самостійно / з допомогою вчителя чи інших осіб [9 ПРО 1.2.1-2]	Здійснює пошук інформації, оцінює та систематизує її [ПРО 2.1]	здійснює пошук, порівнює та систематизує самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб інформацію природничого змісту [6 ПРО 2.1.1]	використовує окремі способи пошуку джерел інформації для розв'язання життєвої / навчальної проблеми [6 ПРО 2.1.1-1] здійснює пошук самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб інформації природничого змісту в доступних джерелах [6 ПРО 2.1.1-2] порівнює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб інформацію природничого змісту, здобуту в різних джерелах [6 ПРО 2.1.1-3] узагальнює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб опрацьовану інформацію природничого змісту [6 ПРО 2.1.1-4] виділяє самостійно / з допомогою вчителя чи інших осіб істотне в інформації природничого змісту [6 ПРО 2.1.1-5] пояснює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб значення інформації для розв'язання життєвої / навчальної проблеми [6 ПРО 2.1.1-6]	здійснює пошук, оцінює і систематизує самостійно інформацію природничого змісту [9 ПРО 2.1.1] аналізує і систематизує самостійно опрацьовану інформацію природничого змісту, здобуту з різних джерел [9 ПРО 2.1.1-1] використовує самостійно сукупність даних для оцінювання природних об'єктів, явищ і процесів [9 ПРО 2.1.1-2] зіставляє з допомогою вчителя чи інших осіб наукове і псевдонаукове пояснення тієї самої інформації природничого змісту [9 ПРО 2.1.1-3] оцінює самостійно достовірність здобутої інформації та її необхідність / важливість для розв'язання життєвої / навчальної проблеми [6 ПРО 2.1.1-4]
Планує дослідження [ПРО 1.3]	визначає з допомогою вчителя чи інших осіб етапи дослідження [6 ПРО 1.3.1]	визначає і пояснює з допомогою вчителя чи інших осіб необхідні етапи дослідження [6 ПРО 1.3.1-1] передбачає з допомогою вчителя чи інших осіб результати кожного етапу дослідження [6 ПРО 1.3.1-2]	визначає з допомогою вчителя чи інших осіб етапи дослідження відповідно до умов його виконання [9 ПРО 1.3.1]	визначає і пояснює з допомогою вчителя чи інших осіб необхідні етапи дослідження, враховуючи умови його виконання [9 ПРО 1.3.1-1] прогнозує самостійно результати кожного етапу дослідження відповідно до умов його виконання [9 ПРО 1.3.1-2]				
Досліджує (спостерігає, експериментує, моделює) [ПРО 1.4]	планує дослідження з допомогою вчителя чи інших осіб [6 ПРО 1.3.2]	складає з допомогою вчителя чи інших осіб план дослідження [6 ПРО 1.3.2-1]	планує дослідження самостійно [9 ПРО 1.3.2]	складає план дослідження самостійно [9 ПРО 1.3.2-1]				
	моделює з допомогою вчителя чи інших осіб об'єкти та явища [6 ПРО 1.4.1]	пропонує і створює самостійно / в групі, з допомогою вчителя чи інших осіб матеріальні навчальні моделі для дослідження [6 ПРО 1.4.1-1] досліджує об'єкти і явища, використовуючи відповідні моделі, зокрема цифрові [6 ПРО 1.4.1-2]	моделює об'єкти і явища самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб [9 ПРО 1.4.1]	спостерігає, досліджує об'єкти та явища самостійно / в групі за складеним планом з використанням математичних, реальних, комп'ютерних моделей [9 ПРО 1.4.1-1]				
	виконує з допомогою вчителя чи інших осіб спостереження, експерименти, фіксує одержані результати [6 ПРО 1.4.2]	виконує самостійно / в групі, з допомогою вчителя чи інших осіб спостереження та експерименти за складеним планом, використовуючи запропоновані інструменти / створені моделі [6 ПРО 1.4.2-1] описує етапи дослідження [6 ПРО 1.4.2-2] фіксує результати етапів дослідження у запропонований спосіб [6 ПРО 1.4.2-3] пояснює призначення інструментів / створених моделей, які використовувалися для досліджень і фіксування результатів [6 ПРО 1.4.2-4] дотримується правил безпеки життєдіяльності під час досліджень [6 ПРО 1.4.2-5]	спостерігає, виконує дослідження самостійно / в групі, фіксує одержані результати у самостійно визначений спосіб [9 ПРО 1.4.2]	вибирає самостійно необхідний для виконання дослідження інструментарій [9 ПРО 1.4.2-1] фіксує результати дослідження у самостійно визначений спосіб [9 ПРО 1.4.2-2] дотримується правил безпеки життєдіяльності під час дослідження [9 ПРО 1.4.2-3]				
Аналізує результати, формулює висновки, презентує результати дослідження [ПРО 1.5]	аналізує з допомогою вчителя чи інших осіб результати дослідження за запропонованими критеріями [6 ПРО 1.5.1]	пояснює з допомогою вчителя чи інших осіб вплив умов виконання дослідження на його результати [6 ПРО 1.5.1-1] визначає з допомогою вчителя чи інших осіб відповідність одержаних результатів очікуваним результатам і меті дослідження [6 ПРО 1.5.1-2] зіставляє одержані результати дослідження з відомими (довідковими) даними [6 ПРО 1.5.1-3]	аналізує результати дослідження за наданими / самостійно визначеними критеріями [9 ПРО 1.5.1]	встановлює на основі результатів дослідження самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб причинно-наслідкові зв'язки між будовою і властивостями об'єктів дослідження [9 ПРО 1.5.1-1]				
	формулює з допомогою вчителя чи інших осіб висновки щодо досягнення мети дослідження [6 ПРО 1.5.2]	формулює з допомогою вчителя чи інших осіб висновки за результатами дослідження [6 ПРО 1.5.2-1] пропонує самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб способи практичного використання результатів досліджень [6 ПРО 1.5.2-2]	оцінює правильність сформульованої гіпотези самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб [9 ПРО 1.5.2]	підтверджує / спростовує гіпотезу дослідження самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб [9 ПРО 1.5.2-1]				
	презентує результати дослідження в запропонований спосіб [6 ПРО 1.5.3]	представляє результати дослідження у запропонований спосіб, зокрема з використанням цифрових пристроїв [6 ПРО 1.5.3-1]	формулює висновки за результатами дослідження самостійно [9 ПРО 1.5.3]	формулює самостійно висновки відповідно до мети дослідження [9 ПРО 1.5.3-1] оцінює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб можливість використання результатів дослідження для розв'язання навчальної / життєвої проблеми [9 ПРО 1.5.3-2]				
			презентує результати дослідження у самостійно обраний спосіб [9 ПРО 1.5.4]	презентує результати дослідження у самостійно обраний спосіб [9 ПРО 1.5.4-1]				
Здійснює самоаналіз дослідницької діяльності [ПРО 1.6]	підтверджує / спростовує з допомогою вчителя чи інших осіб досягнення мети дослідження [6 ПРО 1.6.1]	пояснює на основі особистого досвіду, що природу можна пізнати, досліджуючи її [6 ПРО 1.6.1-1] наводить з допомогою вчителя чи інших осіб міркування / докази, що підтверджують / спростовують досягнення мети дослідження [6 ПРО 1.6.1-2] визначає з допомогою вчителя чи інших осіб чинники, які сприяли / завадили (за наявності) досягненню мети дослідження [6 ПРО 1.6.1-3]	аналізує самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб план дослідження і його результати [9 ПРО 1.6.1]	пояснює на основі особистого досвіду важливість різних видів, типів і форм дослідження природи [9 ПРО 1.6.1-1] пропонує самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб різні способи досягнення мети дослідження [9 ПРО 1.6.1-2] передбачає самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб варіативні способи виконання дослідження з урахуванням впливу різних чинників [9 ПРО 1.6.1-3] аналізує самостійно доцільність визначених етапів і складеного плану дослідження [9 ПРО 1.6.1-4] пояснює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб ризики виконання дослідження, усвідомлює потребу врахування ризиків [9 ПРО 1.6.1-5]				
	виявляє емоційно-ціннісне ставлення до власних досліджень [6 ПРО 1.6.2]	оцінює власний внесок у дослідження і важливість набутих дослідницьких навичок [6 ПРО 1.6.2-1]	виявляє емоційно-ціннісне ставлення до природи та її дослідження [9 ПРО 1.6.2]	обґрунтовує значущість набутих дослідницьких навичок для пізнання природи [9 ПРО 1.6.2-1]				
				3. Усвідомлення розмаїття і закономірностей природи, ролі природничих наук і техніки в житті людини; відповідальна поведінка для сталого розвитку суспільства				
Усвідомлює розмаїття природи [ПРО 3.1]	розуміє розмаїття природи та певні її закономірності [6 ПРО 3.1.1]	наводить приклади об'єктів і явищ природи [6 ПРО 3.1.1-1] характеризує з допомогою вчителя чи інших осіб властивості об'єктів дослідження, використовуючи відповідну наукову термінологію [6 ПРО 3.1.1-2] встановлює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб певні закономірності в природі, підтверджує їх самостійно дібраними прикладами [6 ПРО 3.1.1-3]	обґрунтовує розмаїття та певні закони природи [9 ПРО 3.1.1]	характеризує самостійно властивості об'єктів природи, пояснює природні явища та процеси на основі законів природи, використовуючи мову природничої науки і відповідну термінологію [9 ПРО 3.1.1-1] визначає самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб властивості об'єктів / явищ природи, що є істотними для розв'язання життєвої / навчальної проблеми [9 ПРО 3.1.1-2] оцінює довікілья як джерело здоров'я, добробуту та безпеки людини і суспільства [9 ПРО 3.1.1-3]				
Класифікує об'єкти / явища природи [ПРО 3.2]	розрізняє і порівнює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб об'єкти / явища природи та їх властивості [6 ПРО 3.2.1]	визначає основну ознаку (ознаки), за якими об'єкти / явища природи об'єднано в окремі групи [6 ПРО 3.2.1-1] вирізняє з-поміж об'єктів / явищ природи ті, що мають одну чи більше спільних ознак [6 ПРО 3.2.1-2] групує (впорядковує) самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб об'єкти / явища природи за визначеною ознакою [6 ПРО 3.2.1-3]	класифікує об'єкти природи, явища і процеси за визначеними ознаками та властивостями [9 ПРО 3.2.1]	класифікує об'єкти природи, явища і процеси за визначеними ознаками та властивостями [9 ПРО 3.2.1]				
Виявляє взаємозв'язки об'єктів і явищ природи [ПРО 3.3]	встановлює з допомогою вчителя чи інших осіб взаємозв'язки природних об'єктів, явищ і процесів [6 ПРО 3.3.1]	пояснює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб можливі зміни природних об'єктів і явищ залежно від певних умов; відповідального / безвідповідального використання здобутків науки і техніки [6 ПРО 3.3.1-1]	обґрунтовує взаємозв'язки між природними об'єктами, явищами і процесами [9 ПРО 3.3.1]	обґрунтовує взаємозв'язки між природними об'єктами, явищами і процесами [9 ПРО 3.3.1]				
	використовує самостійно / з допомогою вчителя чи інших осіб уявлення про взаємозв'язки об'єктів і явищ природи для розв'язання запропонованої життєвої / навчальної проблеми [6 ПРО 3.3.2]	наводить приклади взаємозв'язків об'єктів і явищ природи, зокрема пов'язаних із власними діями в довкіллі [6 ПРО 3.3.2-1] дотримується правил поводження з природними об'єктами для збереження здоров'я і довкілля [6 ПРО 3.3.2-2]	виявляє істотні взаємозв'язки у природі для розв'язання запропонованої життєвої / навчальної проблеми [9 ПРО 3.3.2]	обґрунтовує вплив діяльності людини / власної діяльності на збереження / порушення взаємозв'язків у природі [9 ПРО 3.3.2-1] дотримується правил поводження у природі для збереження здоров'я і довкілля [9 ПРО 3.3.2-2]				

ДОКУМЕНТИ

Технології виготовлення виробу: вимоги до організації технологічної діяльності; інструменти і пристосування; технологічна послідовність виготовлення виробу за схемою чи графічним зображенням; технологічні операції; вимоги до обробки конструкційних матеріалів; деталь: точність обробки деталей, з'єднання деталей, способи з'єднання деталей, технологія оброблення деталей. Оцінювання і презентація результатів: результати проектно-технологічної діяльності; якість виробу; розрахунок матеріалів для проекту; оцінювання і самооцінювання; форми презентації результатів; цифрові пристрої; комунікаційні канали; публічний виступ. Декоративно-ужиткове мистецтво: предметне середовище; традиційні технології декоративно-ужиткового мистецтва; автентичність; стилізація; етностиль; дизайн у декоративно-ужитковому мистецтві; ідентичність. Сучасна техніка і технології: техногенне середовище; інноваційні технології; інновації у виробництві та сфері обслуговування; екологічні ризики; технологічний процес; матеріали природного і хімічного походження; матеріали вторинного використання; новітні конструкційні матеріали; механізовані і автоматизовані засоби праці; екологічні наслідки виробництва; роботизація, закономірності розвитку. Самозарадність у побуті: організація побуту; маркування предметів побуту; інструкція до побутової техніки; правила безпечної експлуатації побутової техніки, засобів праці; безпечне самообслуговування; відповідальне споживання; індивідуальний стиль; ремонт та оновлення одягу, предметів побуту; основи раціонального харчування; естетика харчування; українська національна кухня і кулінарні традиції; компетентності для особистісного зростання, кар'єри, ринку праці; підприємливість як запорука життєвого успіху; маніпуляції в медіа; реклама, популяризація результатів проекту.

Додаток 12 до Державного стандарту				
ВИМОГИ до обов'язкових результатів навчання учнів у технологічній освітній галузі				
Загальні результати	5–6 класи		7–9 класи	
	конкретні результати	орієнтири для оцінювання	конкретні результати	орієнтири для оцінювання
Проектує особистісно і соціально значущий виріб [ТЕО 1.1]	1. Втілення задуму в готовий продукт за алгоритмом проектно-технологічної діяльності	генерує спільно з учителем чи іншими особами особистісно та соціально важливі потреби у створенні виробів, спираючись на власні знання та судження [6 ТЕО 1.1.1-1]	генерує та обґрунтовує творчу ідею або виявлену проблему та обирає об'єкт проектування для її реалізації/розв'язання [9 ТЕО 1.1.1]	знаходить, відбирає та оцінює актуальну інформацію для виявлення творчого задуму [проблеми], визначає достовірність джерел [9 ТЕО 1.1.1-1]
	формулює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб мету проектно-технологічної діяльності [6 ТЕО 1.1.2]	обговорює спільно з учителем чи іншими особами мету проектно-технологічної діяльності [6 ТЕО 1.1.2-1]	формулює мету власної/спільної проектно-технологічної діяльності і розробляє стратегію її досягнення [9 ТЕО 1.1.2]	обговорює спільно з іншими особами наявні особистісно та соціально важливі проблеми для розв'язання їх у проекті [9 ТЕО 1.1.1-2]
				аргументовано доводить важливість майбутнього проекту відповідно до власних інтересів і прогнозує його позитивний вплив на бюджет власний [родини, громади] [9 ТЕО 1.1.1-3]
				відображає у формулюванні мети власної або спільної проектно-технологічної діяльності її ідею або проблему [9 ТЕО 1.1.2-1]
здійснює маркетингові дослідження та пошук інформації про об'єкт проектування [6 ТЕО 1.1.3]	оцінює самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб основні завдання і результати проектно-технологічної діяльності [6 ТЕО 1.1.2-2]	критично оцінює власні можливості, наявний досвід для виконання поставлених завдань, зокрема в групі [6 ТЕО 1.1.2-3]	оцінює самостійно або з співпраці з іншими особами, проводить моніторинг стосовно можливих способів розв'язання завдань проекту [9 ТЕО 1.1.2-2]	визначає завдання проекту самостійно або в співпраці з іншими особами, проводить моніторинг стосовно можливих способів розв'язання завдань проекту [9 ТЕО 1.1.2-2]
				прогнозує ймовірні труднощі у проекті та обирає способи подолання їх [9 ТЕО 1.1.2-3]
				визначає етапи проектно-технологічної діяльності і відповідну структуру проектної теки [9 ТЕО 1.1.2-4]
				обґрунтовано застосовує цифрові пристрої на різних етапах проектно-технологічної діяльності: пошуку, аналізу і використання інформації, презентації проекту тощо [9 ТЕО 1.1.2-5]
здійснює маркетингові дослідження та пошук інформації про об'єкт проектування [6 ТЕО 1.1.3]	здійснює маркетингові дослідження та пошук інформації про об'єкт проектування [6 ТЕО 1.1.3]	здійснює маркетингові дослідження та пошук інформації про об'єкт проектування [6 ТЕО 1.1.3]	здійснює маркетингові дослідження з метою розроблення дизайн-проекту [9 ТЕО 1.1.3-1]	здійснює маркетингові дослідження з метою розроблення дизайн-проекту [9 ТЕО 1.1.3-1]
				збирає актуальну інформацію з різних джерел про об'єкт проектування, аналізує та упорядковує її [9 ТЕО 1.1.3-2]
				оцінює ризики і приймає рішення стосовно завдань проекту на основі результатів маркетингових досліджень [9 ТЕО 1.1.3-3]
				обговорює та рефлексує результати маркетингових досліджень через доступні форми презентації [9 ТЕО 1.1.3-4]
здійснює художнє конструювання виробу з використанням методів проектування [6 ТЕО 1.1.4]	здійснює художнє конструювання виробу з використанням методів проектування [6 ТЕО 1.1.4]	здійснює художнє конструювання виробу з використанням методів проектування [6 ТЕО 1.1.4]	застосовує методи проектування до запланованого об'єкта проектування, обґрунтовуючи основи дизайну з використанням методів проектування [9 ТЕО 1.1.4]	застосовує методи проектування до запланованого об'єкта проектування, обґрунтовуючи основи дизайну з використанням методів проектування [9 ТЕО 1.1.4]
				розробляє модель об'єкта проектування, аналізуючи різні стилі дизайну [9 ТЕО 1.1.4-2]
				здійснює художнє конструювання виробу, застосовуючи принципи та засоби дизайну [9 ТЕО 1.1.4-3]
				визначає можливості графічних редакторів для художнього конструювання виробу, за потреби застосовує їх [9 ТЕО 1.1.4-4]
конструює об'єкт проектування, читає та використовує графічні зображення [6 ТЕО 1.1.5]	конструює об'єкт проектування, читає та використовує графічні зображення [6 ТЕО 1.1.5]	конструює об'єкт проектування, читає та використовує графічні зображення [6 ТЕО 1.1.5]	здійснює технічне конструювання об'єкта проектування, виконує графічні зображення, читає їх [6 ТЕО 1.1.5-1]	здійснює технічне конструювання об'єкта проектування, виконує графічні зображення, читає їх [6 ТЕО 1.1.5-1]
				аргументує вибір способу побудови зображення, кількість проєкцій тощо [9 ТЕО 1.1.5-2]
				читає і пояснює або переказує власними словами графічні зображення [9 ТЕО 1.1.5-3]
				читає графічні зображення і відтворює прочитане як алгоритм власних дій з виготовлення виробу і навпаки, за потреби вносить зміни під час виготовлення виробу до графічних зображень відповідно до внесених змін у роботу [9 ТЕО 1.1.5-4]

орієнтується в доборі матеріалів, визначає їх кількість і вартість [6 ТЕО 1.1.6]	добирає матеріали для виготовлення виробу та розраховує витрати на них [6 ТЕО 1.1.6-1]	обґрунтовує добір матеріалів, розраховує їх кількість і вартість [9 ТЕО 1.1.6]	обґрунтовує конструкцію об'єкта проектування через добір матеріалів, методи їх обробки, обрахунок витрат на виготовлення виробу тощо [9 ТЕО 1.1.6-1]
визначає послідовність технологічних операцій для реалізації проєктованого виробу самостійно або за допомогою вчителя чи інших осіб [6 ТЕО 1.1.7]	визначає самостійно або за допомогою інших осіб послідовність технологічних операцій виготовлення проєктованого виробу [6 ТЕО 1.1.7-1]	визначає самостійно вид і та послідовність технологічних операцій, індивідуальний план реалізації проєктованого виробу [9 ТЕО 1.1.7]	характеризує види технологічних операцій, аргументовано добирає їх для виготовлення виробу [9 ТЕО 1.1.7-1]
Виготовляє проєктований виріб за визначеною технологічною послідовністю [ТЕО 1.2]	організовує самостійно або за допомогою вчителя чи інших осіб роботу для виготовлення проєктованого виробу за визначеною послідовністю [6 ТЕО 1.2.1]	готує потрібні інструменти і пристосування для роботи самостійно або за допомогою вчителя чи інших осіб [6 ТЕО 1.2.1-1]	організовує самостійно роботу для виготовлення проєктованого виробу за визначеною послідовністю, в тому числі читає і розуміє технологічну документацію [9 ТЕО 1.2.1]
застосовує технології обробки різних матеріалів [6 ТЕО 1.2.2]	аргументовано добирає способи оброблення матеріалів відповідно до їх властивостей і характеристик [6 ТЕО 1.2.2-1]	застосовує технології обробки різних матеріалів у процесі виготовлення виробу [9 ТЕО 1.2.2]	застосовує необхідні знання природничих наук у технологічній діяльності [9 ТЕО 1.2.2-1]
оцінює ризики, пов'язані з виготовленням проєктованого виробу [6 ТЕО 1.2.4]	оцінює ризики, пов'язані з виготовленням виробу, за потреби знаходить способи їх усунення самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб [6 ТЕО 1.2.4-1]	оцінює ризики і коригує технологію виготовлення виробу для його вдосконалення [9 ТЕО 1.2.4]	оцінює ризики, пов'язані з виготовленням виробу, вносить аргументовано незаплановані конструктивні зміни; у разі потреби корегує та удосконалює технологію виготовлення виробу шляхом використання відповідних способів і технологічних або технічних прийомів роботи [9 ТЕО 1.2.4-1]
демонструє в роботі під час виготовлення виробу належні особистісні якості [6 ТЕО 1.2.5]	демонструє в роботі зосередженість, акуратність, обережність, відповідальність тощо [6 ТЕО 1.2.5-1]	керує емоціями, пояснює способи налаштування себе на технологічну діяльність, конструктивну взаємодію з іншими особами [9 ТЕО 1.2.5]	виявляє в роботі під час виготовлення виробу позитивні особистісні якості [9 ТЕО 1.2.5-1]
Оцінює і презентує результати проектно-технологічної діяльності [ТЕО 1.3]	аналізує відповідність результатів власної чи спільної проектно-технологічної діяльності на основі заданих критеріїв, усунує наслідки допущених помилок [6 ТЕО 1.3.1]	аналізує відповідність результатів власної чи спільної проектно-технологічної діяльності на основі заданих критеріїв, аналізує матеріалів портфоліо, аргументованої критики інших осіб [9 ТЕО 1.3.1]	оцінює ефективність власного чи спільного процесу проектно-технологічної діяльності через аналіз одержаних результатів, обговорення і аргументацію власної позиції [9 ТЕО 1.3.1-1]
	визначає ефективність використання матеріальних і часових ресурсів, способів організації проектно-технологічної діяльності [6 ТЕО 1.3.1-2]	оцінює процес і результати власної чи спільної проектно-технологічної діяльності на основі визначених критеріїв, аналізує матеріалів портфоліо, аргументованої критики інших осіб [9 ТЕО 1.3.1]	вносить обґрунтовані зміни до готового об'єкта проектування [у разі потреби] [9 ТЕО 1.3.1-2]
	оцінює особистісну і соціальну важливість створеного виробу [6 ТЕО 1.3.1-3]	критично формулює власні судження, аргументовано обстоює їх з урахуванням позицій інших осіб [6 ТЕО 1.3.1-4]	здійснює рефлексію власної діяльності, зокрема, вказує на власні здібності, які дали змогу реалізувати проєкт [9 ТЕО 1.3.1-3]
	виявляє недоліки і виправляє допущені помилки, аналізує їх та робить відповідні висновки [6 ТЕО 1.3.1-5]	усвідомлено застосовує нові знання та вміння, набуті в проекті [9 ТЕО 1.3.1-4]	вказує на недоліки у власних знаннях [уміннях] і визначає способи їх усунення [9 ТЕО 1.3.1-5]

ДОКУМЕНТИ

застосовує технології декоративно-ужиткового мистецтва [TEO 2.2]	презентує результати власної чи спільної проектно-технологічної діяльності [6 TEO 1.3.2]	добирає відповідно до мети і змісту проектно-технологічної діяльності форми та засоби презентації [6 TEO 1.3.2-1] представляє результати власної/спільної проектно-технологічної діяльності [6 TEO 1.3.2-2] виявляє повагу до власних чи спільних результатів проектно-технологічної діяльності [6 TEO 1.3.2-3] застосовує цифрові пристрої та інформаційне середовище у разі потреби для презентації результатів проектування [6 TEO 1.3.2-4]	використовує різні форми і засоби для презентації результатів власної/спільної проектно-технологічної діяльності [9 TEO 1.3.2]	розрізняє та обирає форми і засоби презентації результатів проектно-технологічної діяльності [9 TEO 1.3.2-1] аналізує власний досвід роботи в проєкті та обирає найкращі досягнення цієї діяльності для презентації [9 TEO 1.3.2-2] презентує та обговорює результати власної чи спільної проектно-технологічної діяльності [9 TEO 1.3.2-3] застосовує одну із стратегій, публічного виступу, долаючи ймовірне хвилювання [9 TEO 1.3.2-4] аналізує і оцінює доказовість і вагу аргументів у власних чи чужих твердженнях і судженнях [9 TEO 1.3.2-5] враховує у власній діяльності права інтелектуальної власності розробників, раціоналізаторів, винахідників, інших осіб, усвідомлює відповідальність за порушення цих прав [9 TEO 1.3.2-6] застосовує у разі потреби цифрові пристрої та інформаційне середовище для презентації і поширення результатів власної проектно-технологічної діяльності [9 TEO 1.3.2-7]	оцінює користь і небезпеку технічного прогресу для навколишнього середовища [6 TEO 3.1.1]	осмислено наводить приклади глобалізаційних процесів, які докорінно змінили світ у XXI столітті [6 TEO 3.1.1-1] обговорює ймовірний розвиток технологій у різних сферах діяльності людини [6 TEO 3.1.1-2] пояснює доцільність відмови людства від використання одноразових виробів із синтетичних та інших шкідливих матеріалів [6 TEO 3.1.1-3] генерує ідеї, які можуть бути корисними для збереження навколишнього середовища і сталого [збалансованого] розвитку [6 TEO 3.1.1-4] доводить переваги використання вторинних матеріальних ресурсів у реалізації нових проєктів [6 TEO 3.1.1-5]	проводить самостійну пошукову роботу та оцінює екологічні ризики технічного прогресу і залишкового забруднення [9 TEO 3.1.1]	використовує інформаційні джерела і логічно обґрунтовує роль науки, технологій для сталого [збалансованого] розвитку [9 TEO 3.1.1-1] обґрунтовує взаємозв'язок розвитку науки, техніки, технологій і збереження природи [9 TEO 3.1.1-2] обговорює і прогнозує екологічні ризики, ризики інноваційних технологій для здоров'я людини і навколишнього середовища [9 TEO 3.1.1-3] аргументовано наводить рекомендації щодо зниження екологічних ризиків для здоров'я людини та навколишнього середовища, зокрема під час реалізації нових проєктів [9 TEO 3.1.1-4]
	відстежує власний навчальний поступ, аналізує набутий освітній досвід як стимул для подальших досягнень [6 TEO 1.3.3]	спільно з учителем чи іншими особами визначає свій рівень навчальних досягнень [6 TEO 1.3.3-1] обговорює перспективи подальшої проектно-технологічної діяльності, способи її вдосконалення [6 TEO 1.3.3-2] планує подальшу проектно-технологічну діяльність на основі набутого досвіду для реалізації власних інтересів, здібностей, можливостей [6 TEO 1.3.3-3]	визнає успіхи і недоліки на кожному етапі проєктно-технологічної діяльності, захищає і цінує власні чи спільні досягнення [9 TEO 1.3.3]	аналізує набутий досвід проєктно-технологічної діяльності, зіставляє його з власними мотивами, інтересами, можливостями та професійними намірами [9 TEO 1.3.3-1] обговорює з іншими особами способи підвищення результативності власної проектно-технологічної діяльності [9 TEO 1.3.3-2]	визначає види матеріалів за їх властивостями, зокрема для користі власного здоров'я та здоров'я інших осіб [6 TEO 3.1.2]	розпізнає основні види конструкційних матеріалів за їх властивостями [технологічними, механічними, фізичними, гігієнічними] [6 TEO 3.1.2-1] із розумінням визначає цінність гігієнічних властивостей матеріалів натурально-го походження для здоров'я людини та покращення якості життя [6 TEO 3.1.2-2] створює екологічні вироби з урахуванням гігієнічних властивостей матеріалів [6 TEO 3.1.2-3]	доцільно використовує матеріали і побутові продукти для формування якісного життєвого простору [9 TEO 3.1.2]	характеризує новітні матеріали і техніки, визначає їх вартісні показники, обґрунтовуючи використання їх у проєкті [9 TEO 3.1.2-1] проєктує власний життєвий простір з доцільним використанням екологічних матеріалів і побутових продуктів [9 TEO 3.1.2-2] пропонує рецепти побутових продуктів без вмісту шкідливих речовин, спираючись на наукові дані [9 TEO 3.1.2-3] створює екологічні вироби з урахуванням гігієнічних властивостей матеріалів [9 TEO 3.1.2-4]
	Ідентифікує види декоративно-ужиткового мистецтва [TEO 2.1]	2. Творче застосування розрізняє твори різних видів декоративно-ужиткового мистецтва, називає їх творців [6 TEO 2.1.1]	спираючись на власні знання, розпізнає матеріали та інструменти, які використовуються в основних видах декоративно-ужиткового мистецтва [6 TEO 2.1.1-1] називає твори відомих українських майстрів декоративно-ужиткового мистецтва [6 TEO 2.1.1-2]	характеризує декоративно-ужиткове мистецтво та ремесла як окремі напрями дизайну [9 TEO 2.1.1-1] розрізняє автентичні твори, стилізовані вироби, вироби в етностилі, науково інтерпретуючи власні знання [9 TEO 2.1.1-2] формує власні судження на основі культурологічної інформації про декоративно-ужиткове мистецтво з різних джерел, зокрема інформаційних, і доцільно застосовує її в реалізації власних проєктів [9 TEO 2.1.1-3] розпізнає етностиль у різних видах дизайну (одягу, середовища, графіки, промислового тощо) [9 TEO 2.1.1-4] визначає ознаки декоративно-ужиткового мистецтва за етнографічними регіонами України [9 TEO 2.1.2-1] долучається до громадських заходів, проєктів із створення і популяризації творів декоративно-ужиткового мистецтва своєї громади [краю, країни] та мистецтва європейської культурної спадщини [9 TEO 2.1.2-2]	оперує інформацією про основні види матеріалів і техніки [6 TEO 3.1.3]	розрізняє достовірну і недостовірну інформацію про матеріали і техніку, звертаючись до першоджерел [6 TEO 3.1.3-1] аналізує інформацію про матеріали і техніку, використовує її для розв'язання практичних завдань у побуті [6 TEO 3.1.3-2] з розумінням читає та розшифровує маркування товарів, товарні та інші знаки, зокрема з використанням цифрових пристроїв [6 TEO 3.1.3-3]	визначає самостійно способи вдосконалення об'єкта проектування [9 TEO 3.1.3]	добирає матеріали для виготовлення виробу з урахуванням інформації про них із маркування, штрихових кодів, товарних знаків тощо [9 TEO 3.1.3-1] раціонально замінює матеріали, обґрунтовано змінює конструкцію виробу відповідно до розрахованих витрат [9 TEO 3.1.3-2]
	знаходить, аналізує і доцільно поширює інформацію про види декоративно-ужиткового мистецтва, зокрема в цифрових середовищах [6 TEO 2.1.2]	використовує кілька джерел інформації про традиції та сучасні тенденції в декоративно-ужитковому мистецтві, визначає її достовірність [6 TEO 2.1.2-1]	ідентифікує та порівнює ознаки різних видів декоративно-ужиткового мистецтва за етнографічними регіонами України [9 TEO 2.1.2]	визначає ознаки декоративно-ужиткового мистецтва за етнографічними регіонами України [9 TEO 2.1.2-1] долучається до громадських заходів, проєктів із створення і популяризації творів декоративно-ужиткового мистецтва своєї громади [краю, країни] та мистецтва європейської культурної спадщини [9 TEO 2.1.2-2] вивчає історію розвитку традиційних ремесел і декоративно-ужиткового мистецтва як основу пізнання себе, народної культури і створення сучасних виробів в етностилі [9 TEO 2.1.3-1] ідентифікує себе носієм культури свого народу, усвідомлює свою приналежність до українського народу через дослідження і вивчення його трудових традицій, народних звичаїв та іншої культурологічної інформації, у змісті технік і технологій декоративно-ужиткового мистецтва [9 TEO 2.1.3-2] застосовує інформацію з творів декоративного мистецтва для створення виробу [9 TEO 2.1.3-3] аргументовано використовує декоративні елементи під час художнього конструювання виробу, усвідомлено здійснює пошук нових варіантів [версій] стилізації виробу [9 TEO 2.1.3-4]	Ощадно використовує матеріали [TEO 3.2]	аргументує вичерпність природних ресурсів [6 TEO 3.2.1-1] висловлює судження стосовно наслідків власних дій для навколишнього середовища [6 TEO 3.2.1-2] аргументовано і доцільно замінює природні матеріали вторинними матеріальними ресурсами [6 TEO 3.2.1-3] дотримується правил сортування відходів під час роботи над проєктом і в побуті [6 TEO 3.2.1-4]	проводить самостійну пошукову роботу з дослідження проблем утилізації відходів і повторного використання матеріальних ресурсів, зокрема через виконання STEM-проєктів [9 TEO 3.2.1]	із застосуванням інформаційних джерел обґрунтовує доцільність відповідальної споживчої поведінки та екологічного виробництва [9 TEO 3.2.1-1] моделює власну споживчу поведінку, способи зменшення навантаження на екосистему [9 TEO 3.2.1-2] на основі опрацьованої інформації пропонує способи мінімізації утворення відходів, проблеми їх утилізації [9 TEO 3.2.1-3] виконує інноваційні проєкти, STEM-проєкти, які передбачають дослідження, пов'язані з використанням вторинних ресурсів, побутових відходів [9 TEO 3.2.1-4]
застосовує технології декоративно-ужиткового мистецтва [TEO 2.2]	використовує ідеї декоративно-ужиткового мистецтва у власній творчості — створенні виробу [6 TEO 2.2.1] вивчає можливості реалізації створених виробів в етностилі [6 TEO 2.2.2]	використовує опрацьовану культурологічну інформацію про технології декоративно-ужиткового мистецтва і техніки художнього оздоблення у проектуванні виробів [6 TEO 2.2.1-1] застосовує технології і техніки декоративно-ужиткового мистецтва у процесі виготовлення та відповідно оздоблення готових виробів, естетизації власного побуту тощо [6 TEO 2.2.2-1] виявляє ініціативність і партнерську взаємодію у процесі спільної роботи із створення виробу техніками декоративно-ужиткового мистецтва [6 TEO 2.2.2-2]	ефективно використовує технології декоративно-ужиткового мистецтва у створенні предметного середовища в етностилі [9 TEO 2.2.1]	критично оцінює джерела інформації про матеріали та обґрунтовано використовує їх, зокрема вторинні матеріальні ресурси [6 TEO 3.2.2]	пояснює перевірену інформацію про доцільність застосування різних матеріалів, їх повторне використання [6 TEO 3.2.2-1] аналізує ефективність дібраних матеріалів для створення виробу і вказує на ризики їх використання [6 TEO 3.2.2-2] розраховує потрібну кількість матеріалів для виготовлення спроектованого виробу [6 TEO 3.2.2-3] використовує ощадно матеріали під час виготовлення виробу [6 TEO 3.2.2-4] застосовує технології обробки вторинних матеріалів для створення нових виробів [6 TEO 3.2.2-5]	ощадно використовує для реалізації власних задумів широкий спектр матеріалів, зокрема вторинні матеріальні ресурси [9 TEO 3.2.2]	аргументовано пояснює доцільність обраних матеріалів, раціональність їх використання у реалізації нових проєктів [9 TEO 3.2.2-1] аналізує власний екологічний слід у природі [9 TEO 3.2.2-2] обґрунтовано пояснює власну модель збалансованої споживачкої та екологічної поведінки [9 TEO 3.2.2-3] характеризує комплекс різнопланових дій і використання спектра матеріалів, які забезпечують сталий [збалансований] розвиток [9 TEO 3.2.2-4]	
	застосовує технології декоративно-ужиткового мистецтва [TEO 2.2]	використовує опрацьовану культурологічну інформацію про технології декоративно-ужиткового мистецтва і техніки художнього оздоблення у проектуванні виробів [6 TEO 2.2.2-1] застосовує технології і техніки декоративно-ужиткового мистецтва у процесі виготовлення та відповідно оздоблення готових виробів, естетизації власного побуту тощо [6 TEO 2.2.2-1] виявляє ініціативність і партнерську взаємодію у процесі спільної роботи із створення виробу техніками декоративно-ужиткового мистецтва [6 TEO 2.2.2-2]	ефективно використовує технології декоративно-ужиткового мистецтва у створенні предметного середовища в етностилі [9 TEO 2.2.1]	самостійно або спільно з іншими особами створює виріб в етностилі [9 TEO 2.2.1-1] із розумінням добирає та застосовує методи проектування у створенні предметного середовища в етностилі [9 TEO 2.2.1-2] стилізує виріб технологіями декоративно-ужиткового мистецтва, техніками художнього оздоблення з урахуванням функційних і естетичних вимог до об'єкта проектування [9 TEO 2.2.1-3] виявляє підприємливість через вивчення попиту споживачів у створених виробах	Організовує власну діяльність у побуті [TEO 4.1]	планує власну діяльність у побуті відповідно до власних потреб або потреб інших осіб [6 TEO 4.1.1]	визначає власні/чужі потреби в організації побуту [6 TEO 4.1.1-1] аналізує власний досвід і можливості в побутовій діяльності [6 TEO 4.1.1-2] планує трудові дії для виконання побутових завдань самостійно або у співпраці з іншими особами [6 TEO 4.1.1-3]	оперує інформацією та пропонує ідеї для організації або створення власного чи спільного побуту відповідно до вимог дизайну [9 TEO 4.1.1]

ДОКУМЕНТИ

будує власні судження про медіатексти, визначаючи достовірність інформації та надійність джерел [6 ІФО 1.4.2]				наводить аргументи щодо надійності джерел і достовірності інформації в медіатекстах [6 ІФО 1.4.2-1] використовує запропоновані ресурси для перевірки сумнівної інформації і надійності джерел [6 ІФО 1.4.2-2]				аргументовано доводить/спростовує автентичність медіа (зображень, відео, аудіо тощо) [9 ІФО 1.4.2]				підтверджує/спростовує факт редагування фото, зображень, аудіо, відео тощо за допомогою цифрових інструментів і технологій [9 ІФО 1.4.2-1]			
								оцінює роль і розпізнає техніку маніпуляцій і пропаганди в медіатекстах [9 ІФО 1.4.3]				описує вплив та ризики використання ненадійної чи спотвореної інформації на прийняття рішень чи емоційний стан адресатів [9 ІФО 1.4.3-1] називає кілька маніпулятивних прийомів і поширених технік пропаганди, здійснюваних засобами цифрових технологій [9 ІФО 1.4.3-2] розрізняє маніпулятивні техніки і пропаганду в медіатекстах та інформаційних повідомленнях [9 ІФО 1.4.3-3] розпізнає хибні та упереджені твердження в інформаційних повідомленнях [9 ІФО 1.4.3-4]			
2. Створення інформаційних продуктів і програм для ефективного розв'язання задач/проблем, творчого самовираження (індивідуально і у співпраці)				Розробляє і реалізовує алгоритми [ІФО 2.1]				розробляє алгоритми, поєднуючи базові структури, для розв'язання задач [6 ІФО 2.1.1]				складає лінійні, розгалужені та циклічні алгоритми для розв'язання задач [6 ІФО 2.1.1-1] представляє алгоритм одним чи кількома способами [6 ІФО 2.1.1-2] поєднує базові структури для розв'язання задач [6 ІФО 2.1.1-3] пропонує способи перевірки коректності алгоритму та використовує їх [6 ІФО 2.1.1-4]			
				корегує алгоритм за потреби [6 ІФО 2.1.2]				знаходить, пояснює і пропонує варіанти виправлення простих логічних помилок [6 ІФО 2.1.2-1] робить висновок щодо відповідності алгоритму для розв'язання задач [6 ІФО 2.1.2-2]				аргументує ефективність алгоритму для опрацювання наборів та структур даних [9 ІФО 2.1.2]			
Створює і налагоджує програмні проекти [ІФО 2.2]				складає і налагоджує програмні проекти для розв'язання задач/проблем і творчого самовираження [6 ІФО 2.2.1]				наводить приклади виконавців і команд, які вони виконують [6 ІФО 2.2.1-1] створює і виконує програмний проект у середовищі програмування (візуальне, блокове або інше) [6 ІФО 2.2.1-2] проводить перевірку роботи програмного проекту на заданих прикладах і робить висновки щодо коректності його роботи [6 ІФО 2.2.1-3] пропонує власні способи перевірки правильності роботи проекту [6 ІФО 2.2.1-4]				налагоджує роботу проекту на підставі аналізу результатів його виконання і відгуків користувачів [9 ІФО 2.2.1]			
				виявляє наполегливість, коли стикається з помилками і проблемами під час роботи над проектом [6 ІФО 2.2.2]				розпізнає типові помилки, які виникають під час запуску програмного проекту, і пропонує способи їх усунення [6 ІФО 2.2.2-1] докладає зусиль і виявляє гнучкість, використовуючи доступні ресурси і стратегії для подолання перешкод і розв'язання проблем під час реалізації програмних проектів [6 ІФО 2.2.2-2] прогнозує зміну результату роботи проекту внаслідок внесення змін до нього [6 ІФО 2.2.2-3]				справляється з викликами, усуває помилки і використовує їх як можливість для вдосконалення проекту чи власного розвитку [9 ІФО 2.2.2]			
								розробляє та реалізує програмні проекти, які обробляють події [9 ІФО 2.2.1-2] використовує відповідні інструменти для самостійного налагодження програми [9 ІФО 2.2.1-3] використовує ітеративний підхід до розробки програмного продукту (визначає проблему, генерує ідеї, розробляє, тестує і покращує рішення) для розв'язання задач [9 ІФО 2.2.1-4] створює, вдосконалює чи змінює вже створені програми для додавання нових можливостей, використання різних форм взаємодії з користувачем, враховуючи ризики [9 ІФО 2.2.1-5]				створює набори тестових даних та оцінює результат з погляду відповідності поставлених задач [9 ІФО 2.2.2-1] розрізняє синтаксичні, логічні помилки і помилки часу виконання, пропонує способи їх виправлення [9 ІФО 2.2.2-2] сприяє отриманню та використанню відгуків користувачів для розробки і покращення програми [9 ІФО 2.2.2-3] виявляє наполегливість, адаптивність, ініціативність, відкритість до творчого експериментування під час розробки програмних проектів [9 ІФО 2.2.2-4]			
Розробляє модульні проекти [ІФО 2.3]				розділяє задачу на підзадачі та розв'язує їх, комбінуючи проект із блоків команд [6 ІФО 2.3.1]				складає список підзадач для розв'язання великої або складної задачі [6 ІФО 2.3.1-1] визначає функціонал окремих частин проекту [6 ІФО 2.3.1-2] складає проект з розв'язання окремих підзадач [6 ІФО 2.3.1-3] узгоджує взаємодію окремих підзадач у модульному проекті [6 ІФО 2.3.1-4]				пояснює цінність декомпозиції і модульної технології для розв'язання комплексних проблем [9 ІФО 2.3.1] створює складені програми, узгоджуючи взаємодію їх функціональних частин [9 ІФО 2.3.2]			
								розуміє переваги використання функцій як абстрактного розв'язання задач певного типу [9 ІФО 2.3.3]				використовує в проекті бібліотеки чи інші раніше створені програмні модулі, зокрема для розв'язання нових чи подібних задач [9 ІФО 2.3.3-1]			
Створює та опрацьовує інформаційні продукти з використанням даних різних типів [ІФО 2.4]				оцінює власні можливості і доступні ресурси для створення інформаційних продуктів з метою розв'язання життєвих/навчальних проблем [6 ІФО 2.4.1]				розпізнає та реалізовує можливості для створення інформаційних продуктів у контексті розв'язання життєвої/навчальної проблеми [6 ІФО 2.4.1-1]				експериментує з ідеями та ресурсами, рішеннями і технологіями під час створення інформаційних продуктів, їх удосконалення для самовираження, вирішення навчальних і життєвих проблем, створення цінностей чи впливу на спільноту [9 ІФО 2.4.1]			
				пояснює вибір програмних засобів для опрацювання даних різних типів (принаймні трьох) і створення відповідних інформаційних продуктів [6 ІФО 2.4.2]				наводить приклади різних програмних засобів для опрацювання даних, порівнює їх за заданими критеріями і пояснює вибір потрібних [6 ІФО 2.4.2-1] використовує дані різних типів (принаймні трьох з наведених: текстові, графічні, числові, мультимедійні) для створення інформаційних продуктів [6 ІФО 2.4.2-2]				аналізує можливості програмних засобів та обґрунтовує їх вибір для створення інформаційних продуктів різних типів (числових, текстових, гіпертекстових, графічних, відео, аудіо, презентаційних тощо) [9 ІФО 2.4.2]			
створює інформаційні продукти та оцінює їх якість за вказаними критеріями [6 ІФО 2.4.3]				створює, редагує та форматує об'єкти текстового документа, готуючи його до друку [6 ІФО 2.4.3-1] обирає і застосовує засоби для побудови малюнка в одному з графічних редакторів [6 ІФО 2.4.3-2] використовує програмне забезпечення для простих розрахунків і візуалізації результатів [6 ІФО 2.4.3-3] створює мультимедійні презентації [6 ІФО 2.4.3-4] дотримується критеріїв оформлення і якості інформаційних продуктів [6 ІФО 2.4.3-5] описує власну діяльність і набутий досвід під час створення інформаційного продукту [6 ІФО 2.4.3-6]				створює інформаційні продукти в різних режимах (онлайн, оф-лайн), опрацьовує та зберігає їх у різних форматах [9 ІФО 2.4.3-1] створює текстові документи з різними типами об'єктів, оформлює багатосторінкові документи, використовує стиліове оформлення, автоматизовані засоби та різні способи введення даних [9 ІФО 2.4.3-2]				аргументовано обирає і використовує програмні засоби та технології для створення і удосконалення інформаційних продуктів [9 ІФО 2.4.2-2]			
Співпрацює в команді для створення інформаційного продукту [ІФО 2.5]				складає план виконання своєї роботи із створення інформаційного продукту відповідно до ролі в групі [6 ІФО 2.5.1]				бере участь у спільному проекті (он-лайн та оф-лайн) із створення інформаційних продуктів для реалізації власних і суспільних інтересів [6 ІФО 2.5.1-1] планує роботу перед виконанням завдання і за потреби вносить корективи в план під час виконання завдання [6 ІФО 2.5.1-2]				проектує і розробляє програмний продукт, працюючи в групі [9 ІФО 2.5.1]			
				пояснює роль членів групи і користь співробітництва для виконання спільного завдання із створення інформаційного продукту [6 ІФО 2.5.2]				пояснює, розподіляє і відповідально виконує ролі групової взаємодії під час розроблення проекту [6 ІФО 2.5.2-1] пропонує і дотримується правил взаємодії і прийняття спільних рішень під час створення колективного проекту [6 ІФО 2.5.2-2] наводить приклади переваг конструктивної співпраці [6 ІФО 2.5.2-3]				використовує ефективні засоби цифрової комунікації, знає цифрові інструменти і технології для підтримки процесів співпраці та представлення роботи групи [9 ІФО 2.5.2]			
бере участь у спільному створенні інформаційного продукту, враховуючи власний і груповий емоційний стан [6 ІФО 2.5.3]				у разі потреби пропонує допомогу іншим особам [6 ІФО 2.5.3-1] бере участь у представленні результатів групової роботи іншим, за потреби описує вплив власних думок, емоцій і настрою на власну діяльність і результат роботи (власний і групи) [6 ІФО 2.5.3-3]				співпрацює з іншими, розуміє і враховує погляди та емоційний стан інших учасників групи; виявляє ініціативність, надає підтримку іншим, за потреби сприяє запобіганню чи врегулюванню конфліктів [9 ІФО 2.5.3]				пояснює вплив особистісних характеристик на взаємодію учасників групи [9 ІФО 2.5.3-1] пояснює вплив емоцій на роботу команди, знає і використовує способи керування емоціями [9 ІФО 2.5.3-2] виявляє ініціативу щодо розв'язання проблем і конфліктів, які впливають на роботу групи, зважаючи на думки і почуття інших осіб [9 ІФО 2.5.3-3] бере відповідальність за виконання простих завдань у груповій діяльності із створення інформаційного продукту [9 ІФО 2.5.3-4]			

ДОКУМЕНТИ

				розпізнає способи маніпулювання інформацією та ознаки пропаганди [9 ГЮ 3.3.3]	виявляє факти маніпулювання масовою інформацією в текстових і візуальних джерелах [9 ГЮ 3.3.3-1] наводить приклади дії пропаганди в суспільстві [9 ГЮ 3.3.3-2]
Систематизує і узагальнює соціальну та історичну інформацію [ГЮ 4.1]	4. Системне мислення, виявлення взаємопов'язаності, взаємозалежності та взаємовпливу історичних подій, явищ, процесів, постатей у контексті відповідних епох; розуміння множинності трактувань минулого і сучасного та зіставлення їх інтерпретацій	добирає приклади, які розкривають поняття/терміни, що використовуються в межах теми [6 ГЮ 4.1.1-1] використовує в поясненнях інформацію з різних джерел, зокрема тексти та відеоматеріали, усні історичні свідчення, музейні експозиції, власні спостереження [6 ГЮ 4.1.1-2]	встановлює системно-структурні зв'язки в історичному процесі [9 ГЮ 4.1.1]	визначає поєднання політичних, економічних, соціальних, технологічних, культурних та інших чинників, які впливали один на одного і творили історичну епоху [9 ГЮ 4.1.1-1] формулює запитання стосовно взаємодії суспільно-історичних подій, явищ, процесів, діяльності людей, робить припущення щодо їх впливу на суспільство [9 ГЮ 4.1.1-2]	описує соціокультурні практики різних спільнот, до яких належить, порівнює їх з іншими (вподобання у їжі, способи привітання та звертання до людей, формули ввічливості тощо) [6 ГЮ 5.1.2-2] пояснює, як людина впливає на різні спільноти і державу своєю діяльністю [6 ГЮ 5.1.2-3]
	розрізняє пам'ятки історії та культури, історичні події, осіб та їх вчинки, соціальні об'єкти та явища за певними ознаками [6 ГЮ 4.1.2]	порівнює однотипні пам'ятки історії, природи та культури і пояснює їх значення [6 ГЮ 4.1.2-1] формулює висновок, судження на основі наведених фактів [6 ГЮ 4.1.2-2]	визначає властивості суспільно-історичної спільноти за її складниками: політика, економіка, соціальна сфера, культурно-інтелектуальна діяльність [9 ГЮ 4.1.2]	визначає риси і пояснює цілісність історичних епох у політичній, економічній, соціальній, культурно-інтелектуальній сферах [9 ГЮ 4.1.2-1] пояснює на прикладах відмінності між суспільними системами, характеризує стабільний та нестабільний стани історичних спільнот, пояснює причини цих станів [9 ГЮ 4.1.2-2]	пояснює правила, яких має дотримуватися у цих спільнотах [6 ГЮ 5.1.3]
			узагальнює, деталізує (конкретизує) історичну інформацію, шукає аналогії в явищах і процесах суспільно-історичного розвитку, діяльності людей [9 ГЮ 4.1.3]	розрізняє коротко- та довготривалі явища і процеси в хронологічному, географічному, людському вимірах [9 ГЮ 4.1.3-1] пропонує (з допомогою вчителя) способи розв'язання наявних суспільних проблем, які мають історичне підґрунтя, аналізує суспільний і власний досвід [9 ГЮ 4.1.3-2]	адаптує свою поведінку до нових ситуацій, зважаючи на набутий досвід [6 ГЮ 5.1.3-1] гнучко та конструктивно взаємодіє з новими людьми, адаптується до нових місць та ситуацій [6 ГЮ 5.1.3-2] визначає негативні емоції та застосовує способи їх опановування та реакції на них [6 ГЮ 5.1.3-3]
Добирає та оцінює аргументи [ГЮ 4.2]	використовує джерела для опису історичних подій, явищ, процесів, діяльності людей [6 ГЮ 4.2.1]	визначає придатність отриманої інформації для добору аргументів за допомогою вчителя [6 ГЮ 4.2.1-1] описує і характеризує за певним алгоритмом пам'ятку природи, історії та культури [6 ГЮ 4.2.1-2]	знаходить та використовує інформацію про історичний факт, артефакт, історичну особу для пояснення багатомірності історичних процесів [9 ГЮ 4.2.1]	досліджує історичні джерела, використовує доведення та спростування для аналізу історичних процесів [9 ГЮ 4.2.1-1] використовує інформацію із суміжних галузей знань для характеристики минулих і сучасних суспільних подій, явищ, процесів [9 ГЮ 4.2.1-2]	пояснює своє право на особистий простір (приватність) і право інших осіб на це [6 ГЮ 5.1.4]
	аргументовано пояснює перебіг і сутність історичних і сучасних подій, явищ, процесів, діяльності людей [6 ГЮ 4.2.2]	формулює судження про вчинки історичних осіб та сучасних діячів, події, явища, процеси з урахуванням отриманих знань та власного досвіду [6 ГЮ 4.2.2-1] послідовно викладає інформацію, будує виступ з дотриманням структури [6 ГЮ 4.2.2-2]	досягає логічні і достатні аргументи для підтвердження певного судження [9 ГЮ 4.2.2] дискутує стосовно важливих для суспільства питань минулого та сучасного [9 ГЮ 4.2.3]	розпізнає тенденційну інформацію [9 ГЮ 4.2.2-1] виявляє суперечності, логічні та фактологічні помилки в аргументах [9 ГЮ 4.2.2-2] чітко формулює та висловлює судження стосовно суспільних ідей з урахуванням власного досвіду, різних видів інформації [6 ГЮ 4.2.3-1] аргументує власні судження за допомогою історичних фактів, наявних досліджень, доступних історичних джерел та з урахуванням гуманістичних цінностей [9 ГЮ 4.2.3-2]	дотримуються вимог щодо непорушення особистого простору інших осіб [6 ГЮ 5.1.4-1] виявляє порушення права на особистий простір та протидіє цьому [6 ГЮ 5.1.4-2]
	Інтерпретує факти, явища, процеси з минулого і сучасного; формулює судження, гіпотезу [ГЮ 4.3]	оцінює значення події, явища, цінність пам'ятки культури для конкретного історичного періоду [6 ГЮ 4.3.1]	пояснює способи пізнання минулого та причини різних трактувань історичних подій, явищ і процесів, оцінки діяльності історичних осіб [9 ГЮ 4.3.1]	описує, аналізує, оцінює різні інтерпретації історичних подій, явищ, процесів, діяльності історичних осіб [9 ГЮ 4.3.1-1] виявляє витоки різних тлумачень минулого, наводить приклади контроверсійних питань [9 ГЮ 4.3.1-2]	допускає порушення базових прав людини, зокрема дитини, і механізми їх реалізації та захисту [6 ГЮ 5.2.1]
Формує себе як особистість і частину соціуму, усвідомлює власну гідність [ГЮ 5.1]	пізнає себе як неповторну особистість, наділену гідністю [6 ГЮ 5.1.1]	визначає значущість історичної та сучасної події для людини і суспільства [6 ГЮ 4.3.1-1] висловлює припущення стосовно можливого перебігу історичних подій [6 ГЮ 4.3.1-2] виявляє розбіжності в тлумаченнях минулого та сучасного на конкретних прикладах [6 ГЮ 4.3.1-3]	пояснює історичну реальність (події, явища, процеси) з урахуванням причиново-наслідкових і системно-структурних залежностей [9 ГЮ 4.3.2]	пояснює вплив конкретного вчинку і події з погляду суспільних потреб та інтересів, важливості для власного досвіду [9 ГЮ 4.3.2-1] пояснює і наводить приклади єдності, розмаїття і багатомірності минулого та його впливу на сучасність [9 ГЮ 4.3.2-2] висуває гіпотези на основі знань і розуміння стосовно впливу історичних подій на майбутнє [9 ГЮ 4.3.2-3] втілює результати пізнавальної діяльності в медіатекстах [9 ГЮ 4.3.2-4]	пояснює поняття «гідність» та ідентифікує в минулому та сучасності випадки захисту та порушення гідності людини [9 ГЮ 5.1.3-1] обмірковує, що він може робити для утвердження культури демократії [9 ГЮ 5.1.4-2] визначає важливість для себе громадянства України, пояснює свої права та обов'язки громадянина [9 ГЮ 5.1.4-3]
	розрізняє та ідентифікує локальні, регіональні, національно-культурні спільноти, співвідносить себе з ними [6 ГЮ 5.1.1-3]	обґрунтовує користь обміну досвідом та взаємонавчання; пояснює значення освіти в житті людини [6 ГЮ 5.1.2-1]	аналізує свою належність до різних спільнот [9 ГЮ 5.1.1]	визначає риси і пояснює цілісність історичних епох у політичній, економічній, соціальній, культурно-інтелектуальній сферах [9 ГЮ 4.1.2-1] пояснює на прикладах відмінності між суспільними системами, характеризує стабільний та нестабільний стани історичних спільнот, пояснює причини цих станів [9 ГЮ 4.1.2-2]	дотримуються вимог щодо непорушення особистого простору інших осіб [6 ГЮ 5.1.4-1] виявляє порушення права на особистий простір та протидіє цьому [6 ГЮ 5.1.4-2]
	ідентифікує себе як члена різних спільнот, громадянина України [6 ГЮ 5.1.2]		пізнає себе, свої якості та здібності, розвиває і конструктивно їх реалізує [9 ГЮ 5.1.2]	визначає свої сильні та слабкі сторони та формулює способи самовдосконалення [9 ГЮ 5.1.2-1] оцінює та контролює вплив емоцій на свою поведінку [9 ГЮ 5.1.2-2]	пояснює, що означає бути відповідальним громадянином України [9 ГЮ 5.1.4]
Застосовує принципи та механізми демократії [ГЮ 6.1]	6. Дотримання демократичних принципів, конструктивна взаємодія з друзями, спільнотою закладу освіти, місцевою громадою і суспільством загалом, залучення до розв'язання локальних, загальнонаціональних і глобальних проблем				пояснює, що означає бути відповідальним громадянином України [9 ГЮ 5.1.4]
					характеризує роль держави та демократії щодо забезпечення прав людини і створення умов для розвитку особистості [9 ГЮ 5.1.4-1] обмірковує, що він може робити для утвердження культури демократії [9 ГЮ 5.1.4-2] визначає важливість для себе громадянства України, пояснює свої права та обов'язки громадянина [9 ГЮ 5.1.4-3]
					ідентифікує та моделює ситуації, пов'язані з порушенням прав людини, та обирає способи захисту цих прав [9 ГЮ 5.2.1-1]
Поважає розмаїття серед людей, протидіє та запобігає виявам дискримінації та утисків [ГЮ 5.3]	конструктивно взаємодіє з людьми з відмінними ідеями та цінностями [6 ГЮ 5.3.1]				доводить необхідність захисту прав і гідності людини [9 ГЮ 5.2.1]
					аргументує важливість міжнародних і національних документів, що містять стандарти прав людини [9 ГЮ 5.2.2-1] пояснює різницю між поколіннями прав людини і значимість прав людини для особи, групи людей і суспільства загалом [9 ГЮ 5.2.2-2] розрізняє права людини і обов'язки громадянина, пояснює взаємозв'язок між правами/потребами та правом і законом [9 ГЮ 5.2.2-3] дотримуються законодавства та суспільних норм і правил, які не суперечать правам людини [9 ГЮ 5.2.2-4]
					цінує соціальне та культурне розмаїття, пояснює його переваги і виклики в сучасному суспільстві [9 ГЮ 5.3.1]
6. Дотримання демократичних принципів, конструктивна взаємодія з друзями, спільнотою закладу освіти, місцевою громадою і суспільством загалом, залучення до розв'язання локальних, загальнонаціональних і глобальних проблем	дотримуються колективно встановлених правил [6 ГЮ 6.1.1]				створює безпечне середовище, вільне від утисків, насильства (булінгу), виявів нерівності або несправедливості [9 ГЮ 5.3.2]
					пропонує способи залучення (інклюзії) різних людей у спільноти різного порядку, враховує при цьому думку людей, які потребують такого залучення [9 ГЮ 5.3.2-1] аналізує причини та наслідки дискримінації та утисків в минулому і сьогоденні [9 ГЮ 5.3.2-2] пропонує, як протистояти випадкам дискримінації та утисків [9 ГЮ 5.3.2-3] пояснює природу виникнення стереотипів, критично оцінює стереотипи та упередження [9 ГЮ 5.3.2-4]
					характеризує роль Конституції України, засади діяльності та компетенції вищих органів влади в Україні, а також самоврядних територіальних спільнот, механізми їх формування та діяльності [9 ГЮ 6.1.1-1] пояснює та ілюструє принципи верховенства права і розподіл гілок влади, ознаки правової держави і громадянського суспільства [9 ГЮ 6.1.1-2]

ДОКУМЕНТИ

Підприємливість та фінансова грамотність	Ставлення: усвідомлення загальнолюдських, естетичних і художніх цінностей, транслятором яких є мистецтво різних регіонів світу виявлення пошани до мистецького надбання українського народу і гордості за нього, поваги і толерантного ставлення до культурного різноманіття регіонів світу усвідомлення власної ідентичності у світовій культурній спадщині потреба пропагування національної культури через власну мистецьку діяльність розуміння необхідності збереження художнього надбання людства розуміння важливості естетичних чинників у повсякденному житті Уміння: визначати цілі, планувати і досягати їх виявляти творчу ініціативу і сприяти її реалізації, зокрема через утілення в практичній художньо-творчій діяльності (індивідуальній і колективній); використовувати в пошуковій діяльності різні джерела інформації працювати в команді для виконання художньо-творчих завдань з урахуванням основ культурного мейнджменту знаходити мистецькі форми самовираження в креативних індустріях (економічній діяльності) пояснювати на прикладах реалізації мистецьких проєктів, фестивалів, виставок значення інвестицій у культуру оцінювати практичне втілення мистецьких проєктів реалізовувати мистецькі проєкти; презентувати власні надбання Ставлення: виявлення активності в процесі пізнання мистецтва усвідомлення важливості творчої діяльності для самореалізації особистості прагнення участі в мистецьких заходах і подіях засудження плагіату виявлення здатності мислити творчо сприйняття мистецького твору як форми самовираження людини демонстрування готовності до партнерства у творчому процесі, самостійності і мобільності у творенні ідей та прийнятті рішень генерування нових ідей та ініціатив, втілення їх у життя для забезпечення власного добробуту і розвитку суспільства			
	Базові знання			
	Мистецька грамотність: художня творчість; твір мистецтва; художній образ як категорія мистецтва; види мистецтва; засоби виразності різних видів мистецтва; загальномистецький словник (тема/сюжет, ритм, гармонія, композиція, контраст, форма тощо); жанри мистецтва; художні стилі і напрями; зміст і смисл у творі мистецтва; читання мистецького тексту; народне і професійне мистецтво; автентичність; стилізація; взаємодія/синтез мистецтв; дизайн; новітні технології в мистецтві; медіамистецтво; взаємовплив мистецтва і науки; культурне різноманіття.			
	Мистецька діяльність: художня ідея та її втілення; креативність; способи творення художніх образів у різних видах мистецтва; виконавство (хор, соло, ансамбль, гра на музичних інструментах, танець; акторська майстерність тощо); творення візуальних/аудіовізуальних образів (малювання, ліплення, просторове проєктування, декоративні техніки/художнє ремесла, екранні образи тощо); мистецький проєкт; мистецькі професії; мистецтво і технології (штучний інтелект, робототехніка тощо).			
	Мистецька комунікація: вплив мистецтва на особистість; діалог у мистецтві; емоційне і раціональне в мистецтві; форми зберігання мистецтва (усна традиція, запис художнього тексту (нотного, хореографічного, літературного тощо), екранізація, аудіо-, фото-, відеофіксація, музейний простір, колекціонування тощо); медіатекст; сучасні способи і засоби художньої комунікації; нові виміри існування мистецьких творів (інтерактивність, мультимедійність, масмедійність, гіпертекст тощо); сучасні комунікаційні та комунікативні технології; джерела інформації про мистецтво.			
	Додаток 20 до Державного стандарту			
	ВИМОГИ до обов'язкових результатів навчання учнів у мистецькій освітній галузі			
	Загальні результати	5–6 класи	7–9 класи	
		конкретні результати	орієнтири для оцінювання	конкретні результати
			орієнтири для оцінювання	

Творють різніми засобами і способами [МІО 2.1]	2. Художньо-образне, асоціативне мислення під час творчої діяльності в різних видах мистецтва			
	обирає способи/засоби творення художніх образів, зокрема цифрові, у різних видах і жанрах мистецтва для самовираження [6 МІО 2.1.1]	бере участь у виконавській творчості за власним вибором і вподобанням: співає в хорі/ ансамблі/ соло, грає на традиційних та/або електронних музичних інструментах [6 МІО 2.1.1-1] відтворює характерні особливості сценічного персонажа в мовленні, міміці, пластиці тіла [6 МІО 2.1.1-2] виконує зображення, зокрема замальовки з натури і за уявою, розробляє ескізи для сценічних виступів тощо; застосовує різні прийоми, художні техніки, матеріали, формати, засоби дизайну тощо [6 МІО 2.1.1-3] використовує цифрові технології для втілення задуму, зокрема створює фото різних жанрів (фотопортрет, фотопейзаж), komponує проєкти відеоролики [6 МІО 2.1.1-4] виявляє ініціативність у втіленні творчого задуму [6 МІО 2.1.1-5]	реалізує художні ідеї/задуми в різних видах і жанрах мистецтва [9 МІО 2.1.1]	демонструє музичні, акторські та інші виконавські уміння для реалізації творчого задуму [9 МІО 2.1.1-1] застосовує різні прийоми, художні техніки, матеріали, формати, фактури, засоби дизайну, знання і уміння з інших освітніх галузей, свідомо враховує закони композиції для реалізації творчого задуму [9 МІО 2.1.1-2] розробляє сценіграфічне оформлення відповідно до сценічного/екранного образу [9 МІО 2.1.1-3] використовує художні засоби (ракурси/ плани/освітлення) під час фільмування [9 МІО 2.1.1-4] обирає цифрові технології для втілення задуму, може поєднувати їх з іншими засобами [9 МІО 2.1.1-5] демонструє наполегливість у досягненні цілі, зокрема реалізації власних ідей [9 МІО 2.1.1-6] застосовує художні навички, уміння в нових обставинах [9 МІО 2.1.1-7]
	використовує елементи українського народного мистецтва в художній творчості [6 МІО 2.1.2]	виконує народні пісні/обробки пісень, створює ескізи виробів/твори з етнічними мотивами із застосуванням знайомих художніх технік [6 МІО 2.1.2-1]	використовує етнотивоти у власній творчості [9 МІО 2.1.2]	виконує народні пісні/обробки пісень/сучасні твори на фольклорній основі тощо; створює ескізи виробів/творів з етнотивотами [9 МІО 2.1.2-1]
	імпровізує (експериментує, поєднує, візуалізує тощо) художніми засобами для реалізації власної мистецької ідеї [6 МІО 2.2.1]	імпровізує, поєднує засоби музики, пластичного інтонування, візуального ряду [6 МІО 2.2.1-1] створює зображення під час експерименту з кольорами, лініями, формами тощо (графічні, живописні, пластичні, анімаційні тощо) [6 МІО 2.2.1-2] у запропонованому вчителем завданні робить спроби виконання нових незвичних прийомів роботи [6 МІО 2.2.1-3]	імпровізує (експериментує, поєднує, візуалізує тощо) художніми засобами (зокрема цифровими) для реалізації мистецької ідеї, пропонує різні варіанти втілення, самостійно обирає вид художньої діяльності для імпровізації [9 МІО 2.2.1]	імпровізує, поєднує різні засоби і способи виконання (засоби музики, пластичного інтонування, візуального ряду тощо), застосовуючи набуті вміння художнього творення [9 МІО 2.2.1-1] створює зображення під час експерименту з кольорами, лініями, формами тощо (графічні, живописні, пластичні, анімаційні, відео тощо) [9 МІО 2.2.1-2] опановує окремі нові прийоми роботи під час виконання творчих завдань, обираючи з-поміж них ті, що є викликом, новою діяльністю [9 МІО 2.2.1-3]
	естетично перетворює навколишнє середовище [МІО 2.3]	спостерігає, досліджує довкілля, фіксує цікаві явища навколишнього середовища, використовує як ідеї для творчості і перетворення предметного середовища [6 МІО 2.3.1]	спостерігає за навколишнім середовищем, фіксує (фото, відео, замальовки тощо) і презентує власні спостереження [6 МІО 2.3.1-1] здійснює спостережень у мистецькій діяльності: музикування, пластичні рухи, створення зображень в різних художніх техніках і матеріалах (колаж, інсталяція тощо) [6 МІО 2.3.1-2] пропонує власні ідеї, реалізує їх самостійно або з допомогою вчителя чи інших осіб, зокрема з урахуванням національних традицій, сучасних тенденцій, використанням знань і умінь з інших освітніх галузей [6 МІО 2.3.1-3] використовує художню літературу для створення власних творів мистецтва [6 МІО 2.3.1-4] бере участь у проєктній діяльності [6 МІО 2.3.1-5]	спостерігає, досліджує навколишнє середовище, стежить за мистецькими подіями, явищами, фіксує ідеї для творчості [9 МІО 2.3.1] естетично перетворює предметне середовище, виявляючи громадянську позицію [9 МІО 2.3.2]
	3. Пізнання себе через взаємодію з різноманітними мистецькими об'єктами; розвиток емоційного інтелекту			
	Оцінює власні мистецькі здобутки [МІО 3.1]	оцінює власні досягнення за колективно визначеними критеріями; пояснює своє право на самовираження [6 МІО 3.1.1]	характеризує власну творчість за колективно визначеними критеріями [6 МІО 3.1.1-1] визначає сильні і слабкі сторони своєї роботи в чітких формулюваннях [6 МІО 3.1.1-2] оцінює власні успіхи і досягнення, зауважує помилки та частково самостійно виправляє їх [6 МІО 3.1.1-3] встановлює за допомогою вчителя чи інших осіб способи вдосконалення вмінь [6 МІО 3.1.1-4]	критично оцінює власні досягнення за обраними критеріями, визначає способи вдосконалення вмінь [9 МІО 3.1.1]
	Демонструє власні досягнення [МІО 3.2]	ділиться з іншими результатами творчої діяльності, пояснює своє право на самовираження [6 МІО 3.2.1]	презентує результати власної творчості публічно, пояснює свій задум, за потреби може докладно його описати [6 МІО 3.2.1-1] аналізує інформацію від інших осіб з метою самовдосконалення (надання/отримання коментарів, пропозицій тощо), реагує на неї [6 МІО 3.2.1-2] визначає можливість різного втілення творчого задуму, відстоює свою позицію у творчості [6 МІО 3.2.1-3]	демонструє створене, реагує на інформацію та аналіз від інших осіб, аргументує і може дискутувати, відстоюючи свою позицію у власній творчій діяльності [9 МІО 3.2.1]
	Взаємодіє з іншими особами через мистецтво [МІО 3.3]	бере участь в обговоренні творів мистецтва, мистецьких і дослідницьких проєктах [6 МІО 3.3.1]	долучається до мистецьких заходів; виконує різні ролі в спільному творчому процесі, дослухається до творчих ідей інших осіб; визначає різні позиції та оцінки учасників [6 МІО 3.3.1-1] розуміє значення партнерства в спільній мистецькій творчості [6 МІО 3.3.1-2]	аргументує свою позицію під час обговорень творів мистецтва, виконує різноманітні ролі, співпрацюючи в групах над мистецькими і дослідницькими проєктами, виявляє толерантність і доброзичливість під час порівняння різних творчих ідей [9 МІО 3.3.1]
				цілісно представляє та обґрунтовує задум/ідею [9 МІО 3.2.1-1] пояснює свої бажання і можливості у творчості, розуміє власні сильні сторони, враховує свої досягнення під час самопрезентації [9 МІО 3.2.1-2] конструктивно сприймає критику вчителя чи інших осіб, аналізує помилки з метою самовдосконалення [9 МІО 3.2.1-3] визначає можливість варіативності інтерпретації творчого задуму, аргументовано обстоює позицію у творчості і право на самовираження [9 МІО 3.2.1-4] виявляє ініціативність в обговореннях творів мистецтва і створенні спільного творчого продукту; підтверджує думку аргументами [9 МІО 3.3.1-1] враховує власний досвід для досягнення якісного результату в спільній творчості [9 МІО 3.3.1-2]

